

Дагъыстанлы Къатын

1/2020

АСИЛ ИНСАН

ЖЫЖЫГЪЫ

БУЛАНГЪЫ

АДАМ

СЮЮВНЮ ТАРИХИ

«БЕШИКДЕ

ОЬСГЕНИНГЕ

ИНАНМАЙМАН...»

ТЫШ ЭЛЛЕРДЕ

ТҮРКИЯДАГЪЫ

КЪУМУКЪЛАНЫ

СЕСИ...

МЕНИ ДАГЪЫСТАНЫМ

ЭСГИ

КАХИБ

ЮБИЛЕЙ

ИСЛАМ

ШОВКРИНСКИЙНИ

ГЪАЙРАН ДЮНЬЯСЫ

ЖАМИЯТ ВА НИЗАМ

ОЬЗЛЕНИ

ЯШАВУН ПУЧ

ЭТЕГЕНДЕН

КЪАЙРЫ...

ISSN 0132-9626

Кумыкский

Картина Н. А. Лакова

Болгъаны болсун, къояйыкъмы?

Гъар гезик журналгъа макъала язагъанда, охувчу учун къужурлу болсун деп ойлаша къаласан. Сюйсенг де, сюймесенг де: «Недир ону бугюн тергевион тартагъан, гъар гюнлюк аварадардан айырып не зат гъислерин хозгъар эди?»—деген соравгъа гелип урунасан.

Интернет бизин бугюнгю яшавубузну гъалын ачыкъ суратлай, ич дюньябызын, гъатта гъар адамны хасиятын гёрсете. Умуми кийде алгъанда, нечакъы хонтурлана түрсакъ да, гъал онча яхши гёрюнмей. Буса да биз журналыбызыда инг алдын адамланы бирлешдиреген, гележекге ва адилликге инамлыкъыны тувдурагъан, умутну сёнме къоймайгъан материалланы ерлешдирмө къаст этебиз.

Арагъызыда шо чу къычырыкълы сёзлер эди деп ойлашгъанлар да болмакъ бар. Биз шолай сёzlени айтмагъа озвюбюз уялагъан болуп турагъаныбызын эс этгенмисиз? Гъар гюнлюк къазанчъа талашып чабып, аста- аста яшав булангъы байлавлукъыну, ону маънасын тас этебиз, ону татывун сезмейбиз.

Яшав... Шо недир –яшав? Бары да затгъа жавап берип болагъан Википедияны ачып къарайман. Шогъар байлавлу 100- ден де артыкъ физиология, кибернетика, термодинамика, философия ва шолай кёп оyzге англатыв бар экен. Кёбюсюню маънасы бир-бирине къаршы чыгъва мағъа бир якъдан да кёмек этмеди...

Балики, шо соравгъа жавап берме де бажарылмайдыр. Неге тилюл, даймлик сорав. Амма гъарибиз шогъар да къарамай, айрокъда, четим мюгълетлерде, къайсы буса да бир балагъ булан бетге-бет урунуп токтагъанда, яшавну маънасын англама сюебиз, не этсе яхши экен деп ойлаша къалабыз.

Ишлерибиз яшавну законларына гёре юрюлмейми экен деп эсиме геле. Шо законлар бар экенине шекленме де тюшмей. Аслу закон-яшавну узатывну закону. Биз буса бугюн не гёrebиз? Инсанлыкъ къоркъунчлу дазугъа гелип токтагъан. Ол айланадагы табиатны тоза, дагъыта. Табиат да оyz янындан гъар тюрлю балагълар тувдуруп, адамлагъа къайтарыш эте.

Илмуну ва техниканы оyr канзилерине оyrленип, биз шону ким ва не зат учун этегенибизни ойлашмайбыз. Роботлар учун ишми? Шо яшавну узатамы?

Бир тапшурмалы хабар бар. Кёпню гёрген бир гъакъыллы адам мисаллар гелтирип, оyzюно алдында охуйгъан муталимлеке яшавну маънасын англатма къарагъан. Ол къазаннынн уллу ташлар булан толтуруп, яшлагъа: « Къазан толгъаннны гёремисиз?»—деп сорагъан.«Гёrebиз, муаллим»,—деп жавап берген охувчулар. Сонголкъазангъа увакъ ташлар ташлагъан. Олар уллу ташланы арасындағы бош ерлени толтургъан. Муаллим яшлагъа къайтып алдагъы соравун берген. Охувчулар бу гезикде рази болгъан. Ахырда ол ташланы уystюнен къайыртёкген. Шозаман гъакъыллы адам: «Бизин яшавубуз-шу къазан ийимик. Уллу ташлар инсанны яшавундагы инг ағыамиятлы затланы белгилей: ону савлугъун, ағыносун ва яшларын. Гиччи ташлар—ону иши ва мадарлыгъы. Къайыр буса ону—гъар гюнлюк талашыву. Эгер де, сен яшавну къазаны янгыз къайыр булан толтурсанг, къалгъан затгъа сени еринг къалмажакъ»,—деп англатгъан.

Биз бугюн оyz яшавубузну нени булан толтургъанбыз? Не затны алдын гёrebиз? Кимдир гъалиги заманни игити?

Наида КЕРИМОВА

НОМЕРДЕ БАР:

САГЫНАНЫ -СИГЪРУЛУ ГЮЧО

Шо еринде, шо мюгълетде гёзлерим къарангы болуп гетди. Эсимни тас этип, йыгъылып къалдым. Яхши чы шаршав ябылып мени гъалымны бирев де эс этмеди. Залдан чалынагъан харс урувланы эшитип эсиме гелдим. Гъали къаравчуланы алдына нечик чыгъайым деп ойлаша эдим..... 7

ОҮРТЕН ЙЫЛЛАНЫ ЭСГЕ АЛА ТУРУП...

Концерт бригадабыз ерлешген блиндажъа етишгенде, ёлдашларбызыз къучакълап алды, олар биз оылгенбиз деп турал болгъан. Лапиовукъ къурдашларым Саният Муратова, Ума Алиева, Эра Адибекова ва оъзгелери булан нечакъы къыйынлыкъланы башыбыздан гечирдик. 14

ЭСГИ КАХИБ

XX асрун 50-нчи йылларында юртну халкъы ташгъынлардан ва сюрлюгювердерден инжинип, Бакдабдан оyzенни ари янына чыгъып, янгы ерде орунлашма баштай. Аста-аста эсги авул халкъсыз къала ва 1970- нчи йылны орталарында ондан ахырынчы адам гетген..... 25

ТЮРКИЯДАГЫ КЪУМУКЪЛАНЫ СЕСИ...

Муса шайыхдан кёплөр къулукъ алгъанлар. Ол айтгъан ёлдан чыкъмай болгъанлар. Муса шайыхъа адамлар гьюрмет этип: «Бизин атабыз, етимлени, ойксюзлени, яшлары булан тул къалгъан къатынланы атасы»,—деп болгъан. Эренлери давгъа гетип, чарасызланы турма ерде, аш да берип, оyzюно уюнде сакълагъан. 26

ЖЫЖЫГЪЫ булангъы адам

Хыйлы дагъыстанлылар гиччи ватанындан арекде яшай. Тек къайда турса да, анадаш ерлерин унутмай, байлавлукъларын уззмей.

Сизге шолай адамланы бирисини гъакъында хабарлама сюемен. Ол бютюн оымрюон яшлагъя багъышлагъян муаллим, оътесиз саламат, гёzel къатын. Раида Ревшановна Сайитова – бай сынаву, терен билимлери булангъы педагог. Гъар этеген ишине яратывчу күйде, къаны-жаны булан янаша. Шолайлагъя герти муаллимлер деп айтыладыр.

Раида бырынгъы Ахты юртда тувгъан. Школаны битдиргенде ДГПУ-ну филология факультетине охума тюше. Бешлөгө охуйгъандан къайры, илму ахтарывланы оытгермеге де заман таба. Студентлени арасындагъы бютюнроссия олимпиадаларда, институтара конференцияларда ортакъчылыкъ эте.

Магъачкъалада Раида бириулан булан таныш бола. Ол юрт хозяйство институтда охуй болгъан. Жагъиллер дипломлар алгъан сонг уйлене ва оланы Агъул районну лап да йыракъ Чиракъ деген юртуна бакъдыралар. Ол бир йыл ишлеп, Аштархангъа гёчелер. Онда биринчи яшлары да тува...

Кызыларыны уллусу Москвада турва экономист-финансист бо-

лупишлей. Экинчи къызы – врач. Уланы Аштархандагъы техника университетни тамамлап, инженерни касбусун танглагъян.

Гъали Раида Сайитова Аштархандагъы 53 номерли школаны оыр класларында орус тилден ва адабиятдан дарслар юрюте. Адилли, рагъмулу, намуслу педагогну охувчуланы, оланы атанааларыны, иш ёлдашларыны арасында уллу абуру бар.

Арадан йыллар гетседе, Раида Ревшановна студент заманларда башлангъан илму-ахтарыв чалышывун да унутмай: школадагъы методика бирлешивге башчылыкъ эте, халкъара конференциялагъа бара, халкъ педагогикагъа байлавлу макъалалар яза.

Къайратлы загъматы ва билим берив тармакъгъа этген къошу-

му учун, ол Аштархан шагъар администрациясыны билим берив управлениесини, шагъарны башчысыны ва ерли Думаны Гюрометлев грамотасы булан савгъатлангъян.

Биз филолог деген сёзню эшитгенде, шоссагъат гёз алдыбызгъа адабият, китаплар булан байлавлу адамны келпети гелип токътай. Балики, шо саялы ол бир нече китап жыйымланы редактору экенине де тамаша болма тюшмейдир.

– Сиз школадагъы ишигизгеде, журналистикагъа да, редакторлукъгъа да нечик заман табасыз?

– Гъар инсан ер юзюне къайсы бусада бир намусну, борчну күттиме геле деп айтыла, – деп жавап бере Раида Сайитова.

– Мен оъзюмню аслу ишимден къайры, оъзге пайдалы ишлени

де этмеге къарайман. Ватандан арекде яшама нечик къыйын экенине йыллар ойтюп тюшүндюм. Эгер де, биз, гъатта оюбузда бир халкъны экиге бёлюп турсакъ, узакъ да къалмай ана тилибизни тас этежегибизни ва етти атасын танымайгъан мангушлагъя айланажагъыбызын англадым. Биринчилей умуми адабият тилибизни ва ону диалектлерин сакълама герек. Тилхалкъны байлыгъы. Ана тилин билмейгенлераста-аста милletи булангъы байлавлукъланы тас этегенин тезден белгили. Мен лезги поэзиягъя тергев берме башладым. Ондан къайры, таржума этмеге урундум. Дағъы да хыйлы муратларым бар, гъалиге барысын да айта турмайым...

Раида Ревшановна Интернетде де уллу адабият-ярыкъландырыв ишни де юрюте.

—Интернет арагъя гиргендокъ, мен шону имканлыкъларындан пайдаланма къарадым,—деп хабарлай ол. —Шо ватанындан арекде яшайгъанлар учун айрока къада агъамиятлы. Лезги халкъ гючден экиге бёлюнгенин ва эки тюрлю пачалыкъларда яшайгъанын билесиз чи?! Шону булан нечакъычетим масъалалар тувулuna. Интернет шо бёлюнню натижасында тувулунагъан онгайсызлыкъланы аз-кёп буса да алдын алма имканлыкъ бере. 2008-нчи йылда «Одноклассники» деген сайтда ва оъзге маълумат майданчаларында халкъыбызын тарихи, маданияты гъакъында материаллар ерлешдирме башладым.

Шондан таба «Лекермакан» деген лезги маълумат гюп арагъя чыкъды. Раида Ревшановна сайтны администратору эди.

Анатилге тергевню артдырмакъ муратда ону сиптегилиги булан таржума этилген поэзия конкурс билдирилди. Конкурс жагыиллени де, уллуланы да арасында жанлы сесленив тапды. Сонг шо сиптени оъзгелер де узатды. Сайтын чалышыву булан хыйлы янгы авторлар арагъя чыкъды. «Одноклассниклерде» Раида Сайитова къоллавчуланы лезги адабиятва илмутармакъларыны гёрмекли вакиллери булангъы лакъырлашывлар булан таныш эте. «Лекермаканда» буса тарихге, маданиятгъя, инчесаниятгъя, халкъ авуз яратывчулугъуна, милли макъамлагъя, адабиятгъя байлавлу хыйлы маълумат топлангъан. Сайтгъя лезги энциклопедия сёзлюк деп де айтмагъя ярай.

Раида Ревшановна печат маълумат къураллар булан да тыгъыс байлавлукъ юрюте. Ону ана тилге, адабиятгъя багъышлангъан макъалалары охувчуланы дайм тергевюн тарта. Ол «КЦАР» деген газетни премиясын алгъан. Ондан къайры, Россияны ва Азербайжанны адабият аралыкъларын беклешдиривде этген къошууму учун «Алам» деген халкъара журналны Гюрометлев грамотасы булан савгъатлангъан.

Р. Сайитова Ютубда да видеороликлениерлешдирме унутмай.

—Шо санавгъя аз халкъланы анатиллерин арагъя чыгъарывну тизив къайдасы. Гъали адамлар китапланы охумай десе де ярай. Интернетде заманын ойтгере. Шолай мен шиъруланы макъамлагъя салып, видеороликлер чыгъармагъя ойлашдым. Магъа студияны ачмакъ учун, хас техниканы алмагъя тюшдю. Мени

биринчилерден болуп шаир Билал Адилов якълады. Шиъруланы башлап Руслан Шейдаев охуй эди. Сонг оъзю авторланы чакъырма башладыкъ.

Бираз алда лезги тилден халкъара диктант ойтдю. Аштарханда шо диктантны Раида Ревшановна юрютген эди.

—Адам ватан оъзю учун нечик аявлу экенни уллу болгъан сайын англама баштай,—дей ол. —Адамланы ана тиллерин, маданиятын сакъламакъ учун юрюлеген гъаракат сыйлашдырмагъя герек. Аштарханда Лезгилени конгреси бар. Тек тюзюн айтгъанда, этegen иши онча гёрюнмей.

Раида Сайитова конгресни ишин жанландырма къарагъан. Башлап диктантны ойтгерген, адамларда ана тилин сакълама-гъя муштарлыкъ барны гёрген.

—Ата-бабаларыбыз бизге къююп гетген тил, маданият варисликни гележек наслулар учун сакъламакъ—бизин сыйлы борчубуз,—деп гъисап эте ол.

Раида Ревшановнаны сёзлерин эсге ала туруп: «...ватанына, халкъына шолай гъасиретли янашыв гъар адамны юрегинде болгъай эди»,—деп ойлашаман. Шо поэзия жаны ва къатты хасияты булангъы къатын йыракъларда да туруп оъзюн аямай ана тилине бакъгъан якъдагъы сююнню отун оъзгелени юреклеринде де яндырма къарай. Балики, шолай адамлагъя «ичинде жыжыгъы бар адам»,—деп айтыладыр. Шолай адамлар бола туруп, халкъында ва ону тилине дёнме күй ёкъ.

НАРИМАН АБДУЛОВ

2020-нчы йылда бизин уълкеде пачалыкъ даражадагъы язывчу Иван Бунин

түвгъанлы 150 йыл тамамланагъанына байлавлу уллу эсделик чаralар оytgerilejek. Бырынгъы бий тухумну вакили, орус адабиятны XIX асрудагъы мердешлерин узатывчусу, ол Октябр инкъылапны бюс-бютюнлей къабул этмеген ва 1920-нчы йылда тыш пачалыкъга гёчген. Язывчу дагъы ватанына къайтмагъан.

Амма Францияда яшаса да, бары да асарларын ана тилинде яратгъан.

Ону «Жизнь Арсеньева» деген лирика романындан, повестлеринден, хабарларындан таба язывчу Россияны эпизиз сагынагъаны ва элин унутмайгъаны гёрюнүп тура.

Иван Бунин орус язывчуланы арасында биринчи болуп 1933-нчю йылда Нобель савгъатны алгъан.

Охувчулагъа язывчуну «Кавказ» деген хабарын таклиф этебиз.

КАВКАЗ

Иван БУНИН

Москвагъа гелгенде, мен Арбатдагъы къонакъюйлени бирисинде токтадым. Чакъ-чакъда ону булан ёлугъувларым болмагъан буса чы, яшавум нече де ялкъывлу ва маынасыз гёрюнер эди. Ол гъар гезик гирип гелгенде посагъадан таба: «Бир минутгъа гелгенмен»,— деп башлай эди. Ону бираз агъартын юзю, тавушу, зонтигин къарамай къайда да ташлап къоягъаны, мени ойпме алгъасайгъаны юрегимде уллу сюонч гъислени тувдура эди.

—Эрим бир затлагъа шеклендими, гъатта билеми экен деп ойлашаман,—деди ол. —Балики, столумну киритини ачтыйтын табып, кагъызларымны оху гъандыр...Ону оччю, рагымусуз хасиятын мен яхши таныйман, ол не затны да этмеге бола. Бир гезик тувра: «Мени эргиши ва офицер гъисапдагъы менлигимни ер этмеге сюйгенлер тийишли къайтаришын алмай къалмажакъ»,— деп айтды. Гъали ол мени гъар абатымны гъызарлай. Шо саялы бизин планыбыз яшавгъа чыкъсын учун, магъа бек сакъ болматюше. Буса да, денгизге барып, савлугъумну гъайын этмесем ярамай деген сёзлериме инанды бугъай. Разилигин де берди. Тек тилеймен, алгъасатдырмагъыз мени, бираз сабур болугъуз.

Планыбызгъа гёре, биз бир поезд булан Кавказгъа гетип, онда адам гёрмейген ерде 3-4 жума бирче оytгерме мурадыбыз бар эди. Мен Сочини айланасын яхши биле эдим, бир вакъти жагъил заманларымда онда тургъанман. Гъалекли толкъунланы тавушун, денгизбою булан ойсеген къара кипарислени бир де унутмайман. «Гъали буса шо гъайран ерлерде мен сени булан болажакъман!»—дегенде, ону бети агъарып гетди.

Мурадыбызны яшавгъа чыгъарма бажарылажагъына ахырынчы мюгълет болгъанча ияннамай эдик. Шо бизге янгыз ёммакъларда болагъан ойтесиз зор наисип йимик гёрюне эди.

Москвада сувукъ янгур ява. Дагъы яй гелмей туруп шагъаргъа исси гюнлөр къайтажагъына инамлыкъ ёкъ. Орамларда сийрек ёлугъагъан адамлар, пальтоларыны ягъаларын да гётерип, хавлардан аба туралы түйлериине алгъасай.

ИВАН БУНИННИ 150 ЙЫЛЛЫГЪЫНА

Мен пайтонгъа минип вокзалгъа бараман. Башыма гелеген гъар тюрлю ойлардан озюме ертабып болмайман. Етишгенде, шляпамны гёзлериме тартып гийип, бетимни пальтомну ягъасына яшырып, чалт-чалт вагонгъа багъып юрюдюм. Биринчи класлы гиччи купеге гелип къонгъанда, шоссагъат терезесини шаршавун тартып япдым ва эшикленрин ичинден чюйледим. Сонг шаршавну къырыйын астаракъ ачып, платформада жыйылгъан адамлагъа тергевлю күйде къарадым. Бир-бирибизге бетгебет урунуп къалмас учун, мен поездге ондан алда гележекмен деп сёйлешинген эди. Биринчи зенг урулду, юрегим алгъасай. Огъар гелмеге заман болгъан эди. Балики, эри лап ахырынчы минутда башгъачалай ойлашып ихтияр бермегендир деп де эсиме гелди. Къаркъарамны сувукъ тербасды. Тек шо мюгълетде оланы платформадан гелегенин гёрдюм. Мен шоссагъат шаршавну ябып, терзеден ари болдум. Учциончю зенг урулгъанда, поезд тербенди. Аста-аста гюч ала туруп, ходгъа тюшдю. Кондуктор ону мени яныма узатды, чемоданларын да алып гелди. Огъар къолуна 10 манат туттурдум...

Купеге гиргенде, ол мени оыпмеди, пашман күйде иржайып, шляпасын да чечип, диванда олтурду.

—Мени аш хапма сама заманым болмады,—деди ол.—Меншуролну ахырына ерли ойнап боларман деп турмай эдим. Мен сув ичме сюемен. Нарзандан тёкмагъа. Ол мени артым булан ёлгъачыгъажагъына мен бир де шекленмеймен. Мен огъар эки адресни бердим—Геленжик ва Гагры. Эки-ууч гюндөн Геленжикке гележек...Болгъаны болсун! Шу къыйынлыкъланы чекгенче оылгени къолай.

Эртен мен вагонну догъасына чыкъганда, купелерден сапуннува одеколонну ийиси геле эди. Шишаларычангъасгерезелерден арты-алды ёкъ дангыл авлакълар гёрюне. Арекде оыгюзлер егилген арба кериван темиркъазыкъыга багъып ёлун узата. Айланадагъы гёрюнюш алышынмай: терексиз чёллэр, къыздырагъан гюн. Сонг-сонг арекден тавланы сюлдюрү гёрюнме башлады...

Ол огъар Геленжикден ва Гагрыдан открыткалар бакъдырды, къайдалоткъатажынгъалиде мекенлитюгүлдепязды. Сонг биз денгиз ягъагъа чыкъдыкъ.

Биз, гертиден де, ят гиши болмайгъан ерни тапдыкъ. Гиччинев юрт. Айланасын озюнде чинарлар, пальмалар, кипарислер, нар тереклер оысеген къалын орманлыкълар къуршагъан...

Мен тангда туруп, ол юхлайгъан заманда, чай ичме олтургъанча орманлыкъдан айланып, гезепчыкъым. Эртен замангъада къарамай, гюн къыздыра. Туман селболгъан. Тереклени арасындан арекде къарлы тавлар гёрюне... Къайтагъанда мен базардан оыте эдим. Сатыв -алыв юрютеген халкъдан, ат, эшек арбалардан абат алма ер ёкъ. Базарда не милlet де бар. Айрокъда чергес къатынлар тергевню тарта. Оланы узун ерге етишеген капотларыны тюбюнден къызыл дарай мачиляр гёрюне. Барысы да къара уллу явлукълагъа чырмалып бола.

Эртени булан денгиз ягъада бирев де ёкъ да киринме барабыз. Танг аш гъазирленгенче лэззэт алабыз. Гюн эниш болуп, яллав онча бек билинмейгенде терезени ачабыз. Айланадагъы гёzelликден гёзүнг тоймай, табиат аламатлар юргинге бир тамаша рагъатлыкъ гелтире. Къашкъаралгъанда кёбюсю гезик денгиз устюнде сигърулу булатлар

жыйылма башлай. Гъариси сагъа бир келпетни эсинге сала. Шолай гъайран ахшамларда ол тахтамекде янтайып, бетин шарп булан ябып, гёзьяшларын тёге эди.

Бирдагы эки-ууч жума, сонг къайтып Москва! Гечелер мунда гёзге түртсөнг, гёз гёrmейген күйде къарангы бола. Бираз гёзлеринг къарангылыкъа уйренгенде, кёкдеги юлдузлары, тавланы кекеллерин эс этме башлайсан. Гюндюзлер тергев берилмей къалгъан табиат ала-матланы башгъачалай сезесен. Юртдагъы биргине-бир духанда накырыа согъула. Макъамгъа гёре бите-битмес мунглу йыр чалына. Бизден ювукъдагъы къолчукуда таза сюзюк сувун денгизге етишдирмеге алгъасайгъан гиччирек оызен агъа. Айны шавлаларыны тюбюнде оызен сув алтындай йыртыллай.

Бир-бирде гечелер тавлардан таба къара булатлар гелип, алатолпан гётерилип, кёклени яшмынлар паралама башлай. Шо заман терен агъачлыкъланы ичинде къарлы къапланлар оыкюре, къаракъуш балалар къычыра, чагъанлар улуй... Бир гезик олар бизин терезе тюбюбюзде жыйылгъан эди. Биз терезени ачып, олагъа уьстден таба къарайбыз. Чагъанлар буса янгурдан къачып уйиню ичине гирме сюегендей улуй эди... Ол жанланы тилин англайгъандай, аста, тавуш чыгъармай йылай эди.

Ол ону Геленжикде, Гагрыда, Сочиде излей эди. Сочиге гелгенде артында гюн эртэн денгизде киринди, сакъалын юлюдю, акъ офицер формасын гиди, къонакъийн ресторанында аш хапды, бир шиша шампанский ичди, алгъасамай бир сигара тартды. Номерине къайтгъанда, диванда ятып, мангалайын тапанча булан уруп оылген.

12-нчи ноябр 1937-нчи йыл

САГЫНАНЫ – СИГЬРУЛУ ГЮЧЮ

Эффенди Капиевни атындағы Лак музика-драма театрны артисткасы Зульфия Алхилаева «Золотые россыпи талантов» деген Грозныйда ойтгерилген халқара фестивалны жюрисин ва къаравчуларын оызюню тавушу булан гъайранлықъға къалдыргъан.

Ондан къайры, Зульфия «Суперзвезда» деген телепроектде, «Йыр булан уystюнлюкге» деген телеконкурсда, «Кавказны гёзеллери» деген конкурсада ва оызге яратывчу ярышларда ортакъчылыкъ этген.

Зульфия Алхилаева конкурсларда ва фестивалларда школа чагындан тутуп ортакъчылыкъ этмеге башлагъанын айрыча эсгермеге тюшедир.

Магъачкъаладагъы З номерли школада бешге охуйгъандан къайры, чебер кружокда йырлай, бийий ва театр кружокда ойнай эди.

Тек кызызъяш артистка болма умут этмей эди. Школадан сонг Дагъыстан пачалыкъ техника университетге охума тюше. Амма яшавда кысматны бюс -бютюнлей алышдырагъан къаравулланмагъан затлар бола. Зульфияны яшавунда да тап шолай болгъан. Ону булан бир класда охугъянкъурдашыбютюн оымрюн сагына булан байлама сюе эди. Мурадына етишмек учун ДГУ- ну маданият факультетини актёр усталыкъга уй-

охувумну бёлдюм. Башлап гъазирлик курслагъа юрюп турдум, сонг артындағы йыл ДГУ-гъа тюшдюм ва тюшгениме бир де гёкюнменемен.

Театргъа Зульфия лак йырланны «Шунудаг» деген конкурсандан сонг гелген. Конкурснұ Лак театрны режиссёру Аслан Магъамматов юрюте эди. Ол шо заман 4-нчю курсну студенткасы Зульфиягъа оғызюн сагынада сынап къарамагъа таклиф этген. Арадан бир нече гюн гетип,

Къабарты-Балқъар Республиканы Гүюметлев грамотасы булан савгъатланғын.

— Кёбюсю актёрлар оғызлер ойнагъан игитлени кысматын тақарлай деп айтыла бола. Мени булан да шолай болду,—деп хабарлай Зульфия. —Гамлетни үстүнден ишлейгенде, арт-артындан атам ва улланам гечинди. Мен театрдагы репетицияларыма оғызюн игитим йимик, къараптар гийип юрой эдим. Лап ювукъ адамларымны тас этгенлик магъа бек таъсир этди. Премьерадан сонг бизге ял алма бир нече гюн берди. Билмеймен, не гюч буса да мени денгизге тарта эди. Чечинмейли, сувну ичине багъып юрюдюм. Гъар абат алгъан сайын терен бола. Мени ягъадан кычырагъан къурдашымны тавушу токтатды. Шо заман эсим гелди.

—Къарагъанда, мен ролларымны юрегиме бек ювукъ аламан, толу күйде берилип ойнайман. «Хан Муртазалиде» башигитни кызызын ойнай эдим. Сюжетте гёре мени тёшюме хынжал уруп оылтурелер. Шо еринде, шо мюгълетде гёзлерим къарангы болуп гетди. Эсимни тас этип, йыгылып къалдым. Яхшы чы шаршав ябылып мени гъалымны бирев де эс этмеди. Залдан чалынагъан харс урувланы эшитип эсиме гелдим. Гъали къаравчуланы алдына нечик чыгъайым деп ойлаша эдим. Тек бары да гючюмню жыйып чыкъым. Адамлар эре туруп харс ура эдилер,—деп эсге ала Зульфия.

Зульфия айтагъангъа гёре, шолай тамаша ишлер янгызы оғызу булан болуп къалмай. Бир гезик премьераңы алдында шаршав ябылмайғын болуп къалғын. Сагынаны ишчилири тез күйлеме къарагъан, тек бажарылмагъан. Бирден театрны чебер башчысы Бадиржат Набиевна гелип: «Неге репетиция гъали

Зульфия Архилаева «Золотые россыпи талантов» деген Гроздныйда оытгерилген халкъара фестивалны дёрт номинациясында утгъын: «Народно-стилистический вокал», «Эстрадный вокал на иностранном языке», «Серебрянный голос», «Народный вокал».

ретеген бёллююн тюшген. Олар школа театрда бирче сагынагъа чыгъа. Факультетде бириңчи байрам чара оытгерилгенде, ол Зульфияны алда йимик бирче йырлама чакъыра.

—Концертден сонг кызырымын кафедраны заведующий Изумрут Алиева гелип, мени ерим компьютерни артында тюгюл, гележегим театрда деп инандырды,—деп хабарлай Зульфия.
—Мен техника университетдеги

огъар театрны чебер башчысы Бадрижат Магъамматгъажиева зенг этип ишге чакъыргъын.

—Мен ана тилни онча яхшы билмей эдим, неге тюгюл, шагъарда оғысгенмен. Англай эдим, тек сёйлемей эдим. Тез уйренмеге тюшдю. Йырлайғынлагъа шокъыйын тюгюлдюр деп эсиме геле,—дей Зульфия.

—Мени шоссагъат бир нече пьесалагъа къошду ва баш ролланы берди. Дағызы күй ёкъ эди. Оланы ойнайғын артисткалар декрет отпускада эди,—деп күйлеме Зульфия. —Шо кысматны савгъатыдыр деп къабул этген эдим.

Бириңчи ролю «Невыплаканные слёзы» деген спектаклде Наталья Капиеваны келпети эди. Сонг ол «Камалил Башир» ва «Хан Муртазали» пьесаларда ойнагъын.

Жагъыл актриса учун «Гамлетдеги» Офелияны ролю лап да ярыкъ, ағыамиятлы, сююмлю ролю болуп токттай. Шекспирни иғитини келпетин сагынада яратмакъ—тъарактрисаны алтын умуту. Шо ролю учун Зульфия

дебашланмагъан?»—деп сорады. Огъар болгъан ишни англатгъанлар. Шо заман ол шаршавгъа яхши тикленип къарагъан, шаршав адам инанмасдай шоссагъат ябылгъан. Спектакль заманында башлангъан.

—Шондан сонг сагънаны сигърулу гючю бар дегенге нечик инанмассан? Тек сагънада ойленимден тартынмайман. Шогъар актёрну къысматы, —деп ачыкъдан мюкюр бола Зульфия.

З.Архилаеваны опера ва балет театрны сагънасында ойнама ва йырлама умуту болгъан. Шо коллективде гъали ону эри Агъмат Архилаев ишлей. Симфония оркестрде контрабасны согъа.

—Бизин ағылуге кёп миллетлени вакиллери къошуулгъан. Эрим-даргили. Ол — музыкант, бир нече музыка алатларда ойнай. Гъатта укулеле деген гиччи гитарабыз бар. Эсигизде бар буса, Мэрлин Монро «Жазда янгыз къызлар» деген фильмде шо гитараны согъа. Бизин къысматларыбыз да бир-бирине ошай. Агъмат мени йимик, музыка чалышывун къаравулламагъан күйде башлагъан. Къурдашы оғъар контрабасны савгъат этген болгъан. Шогъар уйренип къалгъан.

—Мени къайнанам пианиноң эпиз арив согъа, яшларын но-

талагъа уйретген. Тек шогъар да къарамай, Агъмат музыка школаны битдирсе де, ону юридический факультетте охума тюшме борчлу этген. Неге тюгюл, оланы ожагъында бары да эргишилер юристлер болгъан. Уллатасы—федерал судья, атасы—криминалист.

Агъмат юрфакны битдирген, тек оъзюне сагъна чалышыв ювукъ экенин англағъан. Бизде Дагъыстанда ишсиз юристлени эби-бабу ёкъ, амма яхши музыкантланы тапмагъа къийин,—деп иржая Зульфия. Эр ва къатын бир-бирин ярты сёзден англайлар, яқъайлар, яшланы тарбиялавуна бир гёзден кърайлар.

—Къызларымны уллусу «Гамлетден» сонг тувду,—деп масхара этэ Зульфия.—Олгъазирактриса.

Мен ону чагъында олай гъонерлени гёrsетмей эдим.

Къызым тувуп, ишге ярым йылдан чыкъым ва «Исповедь» деген пьесада ойнадым. Бир йылдан экинчи къызым да тувду.

Зульфия анасына бек рази. Ахшамлар пьесалар ойнала-гъанда яда гастроллагъа гетме тюшегенде яшлагъа ол къарай.

—Мени атам- анам яратывчу касбулар булан байлавлу тюгюл. Атам—энергетик, анам—далапчы. Олар магъачкъалалылар, тек тухум-тайпасы Къули райондан чыкъыгъан. Мени уллатам Бадави Мусаев «Лезгинка» ансамблни солисти болгъан, шо макътавлу коллективни кюрчюсөн салгъанланы бириси. Ондан алда ол бир нече йыл Дагъыстанны йыр ва бийив ансамблини артисти болуп турғын. Балики, мендеги музыкаға бакъгъан сююв ондан геледир. Менигиччи къызардашым Зарема ДағИНХ-да охый, ингилис ва китай тиллени уйрени.

Офелиядан къайры, къайсы келпет сагъа ювукъдур деп сорагъанда, Зульфия: «Куркли Шаза»,—деп жавап берди. Зульфия айтагъанға гёре, шаирни яшаву ва яратывчулугъу хыйлы дагъыстанлы къатынлагъа уылгю болуп токтамагъа герек.

ВИОЛЕТТА РАТЕНКОВА

МЕН НАСИПЛИ АДАММАН

«Мен сююне туруп охуй эдим... Билемисиз, шо согъув йимик: бир тюонден сонг башгъасына чыгъасан»,—деп иржая Назима Улчибекова.— Ондан къайры, магъа къаныгъывлу хасиятим, натижагъа етишме талпынагъаным оьтесиз кёмек эте эди».

Агълюсюндеги яшланы лап уллусу Назима школада янгыз бешлеге охугъан, уьстевюне, тизив халилер десогъа болгъан. Ата-анасы огъар яш чагъында уллугъайимик янаша гелген. —Юрт яшав-тынч яшав тюгюл,— дей ол. —Мен Табасаран районну Цудук деген юртунда

тувгъанман. Юртдагъы эргишилер аслу гъалда иш излей туруп, оьзге регионлагъа чыгъып гете эди, къатынгишилени аслу иши буса-хали согъув. Шолай мени анам Марият Абдулгъамитовна да хали согъувчу, бютюн оьмюрюн шо ишге багъышлагъан. Атам Абдулкъафар Эфендиевич пагъмулу

музыкант эди. Юртлулары огъар сагъатлар булан тынглама бола эди. Инчесаният школада дарслар юрюте эди.

Назима ата-анасына уй-абзар къуллукъда нечик кёмек эте болгъанын, бирче хали согъағъан күйлерин эсге ала. — Юнню биз сатып алмай эдик, оъзюбюзники бар эди. Анам ва улланам юнню боямакъ учун гъартюрлю отланы жыя эди. Оъсюмлюклени къайнатып этилген боявлар йиплеге оъзтёрече, бай, табиат тюслени бере эди,—деп хабарлай иштагълы күйде Назима. —Шолай хали сокъмакъ учун бир нече айлар тарыкъ.

Дагъы да, бизин уйде дайм кёп къонакъ бола эди. Табасаран агъюлопер бек дос яшайлар, оъзглерден оланы шо башгъалыгъы бар буса да ярай.

—Районда тигив фабриклер къалгъанмы?—деп сорайман. Назима Межгулдеги ва Кандыкдагъы фабриклени эсгере. Алда Цудукда да болгъан. Тек 90-нчы йылларда ябылгъан. Хыйлы адам ишсиз къалгъан.

Неге Назима школадан сонг Даггоссельхозакадемияны танглагъаны билме сюемен. Ол мени соравумдан сонг, бираз ойтъа батып: «Атам мен топуракъга ювукъ болгъанны сюе эди. Шо саялы магъа академия къыйышамы экен деп ойлашдым ва бир де гъёкюнмеди. Бизин оър охув ожакъда янгыз оър билим берип къоймай, гъартюнни илму-ахтарыв ишге талпындыралар. Мен оъзюм де шолай илму булан иштагъланма башладым. Академияны къызыл дипломгъа битдирип, аспирантурагъа тюшдюм. Биринчи илму ёлбашчым юртхозяйство илмуланы доктору, профессор Микайыл Микайылов булан оъктем боламан. Ол магъа къужурлу, заман талап этеген илму теманы таклиф этген эди».

Назиманы диссертациясы орман жиелекни ва оъзге емишлени янгы бузлатыв къайдаларына ба-

гышлангъан. Шо республиканы экономика тармагъында алдынлы технологияланы къолламагъа, емишлени узакъ сакъламагъа, алда болмагъан ойр санлы ашамлыкъ малланы арагъа чыгъармада имканлыкъ бере.

—Ондан къайры, шо юртерлерде кёп тармакълы хозяйствооланы оьсююнене кёмек этежек,—дей Назима.—Белгили күйде, тав бойларда экология якъдан таза емишлер оьсе. Шоланы арасындан жиелек айрыча, хас бузлатывнталап эте. Дағыстанда емишлени ишледиреген тийишли предприятиелер ёкъ саялы, шолай оьзтёрече продукталаны газирлевнью агъамиятлыгъы дағыдан да арта. Устьевюне, орман жиелек адамны, айрокъда яшланы савлугъу учун бек пайдалы.

Назима юрт хозяйство тармакъя жагъил, пагъмулу касбутулар гелгенде, алдынлы агрокомплекслер къурулажагъына, алдынлы къайдалар генг күйде къолланажагъына, дағыстанлыланы ойр санлы ашамлыкъ маллар булан таъмин этме ёллар ачылажагъына бек инана.

—Бугун илмугъа кёп магистрантлар къуршаламы?

—Кёбюсю пагъмулу яшлар магистрантлар алим деген атгъа ес болгъанча узакъ ёл бар экенини яхши биле. Оъзлер танглагъан касбудан кёп арек далапчылыкъ булан иш гёрме уруна. Бугунде жагъиллер аслугъалда экономистлени, юристлени газирлейген факультетлени сайлайлар. Агрономну буса тапма да къыйын. Гъатта агрохолдинглени башчылары олагъа яхши алапалар тёлемеге газир экенин билсе де, гележегин юрт хозяйство булан байламагъа алгъасамайлар,—деп жавап бере ол.

Назима жагъил алимлар устюнден ишлейген пачалыкъ программаланы, юрютеген илму ахтарывланы гъакында хабарлай. Аспиранттъа эки йылдан грант чалышывуна юрютмек учун 1,5 мил-

лион манат бериле. Устьевюне, олар Россияны илму фондуундан, гиччи ва орта далапчылыкъны якълайгъан фонддан, «Умник» деген программадан кёмек алмагъа бала.

Назима иш ёлдашларыны ахтарывлары уылкени гележегине этиллеген уллу къошумгъа гысалпай. Ол оъзюню кандидатлыкъ ишин 26 йыллыкъ чагъында якълайгъан. Илму журнallарда ону 50-ден де артыкъ макъаласы чыкъгъан. Ара бёлмей республика, бютюнрорсия ва халкъара илму-практика конференцияларда ортакъчылыкъ

Биз кёп миллетли республикада яшайгъаныкъ—уллу яхшылыкъ. Нече тюрлю тиллер, маданиятлар, инчесаниятлар бар. Шогъар мекенли тюшюнмек учун Табасарангъа барсагъыз да таманлыкъ эте. Гъар адам булангъы ёлугъувдан, лакъырдан сонг сизин гёз алдыгъызгъа бырынгъы тарих, къанлы давлар, душман булан жанын аямай оьчешивге чыкъгъан батырлар геле. Неге тюгюл, ватанын оъз яшавундан артыкъ гёре эди.

эте. Назима М. Жанболатовну атындагъы Дағыстан пачалыкъ аграр университетни илму-инновация управлениесини начальникини заместители, илму ахтарыв бёлюкню башчысы. Ол америкалы кампания Темиркъазыкъ Кавказны юрт хозяйствосун якълавгъа ва оъсдюрювге гёрсетген грантын утгъян. Ондан къайры, «Зворыкинский», «Архимед», «НТТМ-2013» деген проектлени лауреаты.

Н. Улчибекова-Билим берив министерликни сиптечилиги булан гъар йыл оътгерилеген «Йылны жагъил алими – 2016, 2017, 2018» деген республика конкурсуну финалисти. 2019-нчу йылда илму ва педагогика тармакъларда етишген устьюнлюклери учун, Дағыстан Гъукуматыны Гъюрметлев грамотасы булан савгъатлангъан.

—Гюнлюк низамынгны нечик къурасан?

—Англаймысан, мени ишим мағъа сюонч гелтире. Сен юргинг

алагъан ишни юрюте бусанг, бир къыйынлыкъны да сезмейсен, берилип чалышасан,—деп иржая ол.

—Мен оъзюнню насили адамгъа гысалпайман,—деп мюкюр бола.

—Сюеген адам булан къошуулдум. Эримни ата-анасы магъа оъзлени къызына йимик янаша. Биз бир абзарда турабыз. Гъатта олар яйда юртгъа гетегенде, мен оланы сагъынаман, къайтгъанда—сюонемен.

Эдуардны ва Назиманы экияшы бар. Эдуард—тарихи илмуланы кандидаты, тек башгъа касбуну юрюте. Амма Назима ол эрте-геч

илму ишин узатажагъына умут эте. Илмуда даражалардан эсе, натижалар агъамиятлы. Шолар да газир кюонде кёкден тюшюп къалмай, кёп чалышма тюше.

Къарагъанда, Назима байлыкъын гъакында ойлашмай ва акъча насили гелтире дегенге инанмай.

—Мен гъалиги къатынлагъа ошамагъан бусам да ярай. Озокъда, мадарлыкъ да болма геректир. Тек шо яшавунгда аслу ерни тутма тюшмей, ондан да артыкъ агъамиятлы затлар бар,—дей ол.

—Сени гысалынгда насили недир дагы?

—Оъзюнг оъзюнг булан гелишилкеде тура бусанг,—деп шоссагъат гъазир жавап бере.

Мен эс этген күйде, Назима шо соравгъа оъзю тезден жавап берген. Табасаран агълюлерде оъзгелеге де уылгю алардай кёп арив мердешлер юрюле. Инг алдын-бирлик, олар бир агълю экенин—сезегенлик.

—Бизин 8 йыллыкъ къызыбыз ва 4 йыллыкъ уланыбыз бар,—дей

Назима. –Мен олар дос- къардаш, ювукъ адамлар бир-бирине нечик янашагъаны гёргенни сюемен. Бир мюгълетге де ойлашмай кёмекге алгъасайгъанын, загъмат тёгегенин, савлай ағылюно къасты булан уй берекетликни болдурагъанын. Шо мени гысабымда–инг аслу ағылю байлыкълар.

–Мен студентлер булан кёп лакъыр этемен. Янгыз охувгъа байлавлутюгюл, оланы ичдюньясында не болуп турагъаны, не зат булан разилешегенин, не затны къабул этмейгенин англама кърайман. Озокъда, дюнъяда, уълкеде, жамият арада болуп турагъан тюрленивлер булан бирче оланы англавлары да алышына. Яш наслугъа билим беривден къайры, оланы тарбиялавну масъаласын да гёзден тюшюрме тюшмей.

Назима бугюндөн тутуп яшлары кимлер болар деп кёп ойлаша. Тек олар не касбуну тангласа да, шогъар гюромет булан янашажакъ.

–Биз эрибиз булан яшларыбызыны оyz имканлыкъларына, гючюне инанагъан, гележекдеги ағылюлерине герти аркъатаяв болардай тарбиялама къарайбыз. Гъалиги ачыкъ дюнъяны шартларында шо–айрокъда агъамиятлы...

Назима тавлар эли гележекде де болажагъын умуми дагъыстан адатланы, тиллени сакъланывундан гёре.

–Мени яшларым ана тилин яхшы биле, ана тилден дарсланы бирисин де къутгъармай. Юргъя барма эпиз сюелер, гъатта юрт школада охужакъ эдик дейлер...

Биз Назима Абдулкъафаровна булан кёп затны гъакында хабарладыкъ. Ону оyzон тутагъан кюю, ойлары кепиме гелгенине мюкюр боламан. Ол яшавдан не сюегенни, не затгъа умут этегенни, негер талпынагъаны мекенли биле. Биз огъар шо ёлунда насип ёрайбыз!

АМИНА АБДУЛАЕВА

Ата-ана эришгенде...

«Сыралы тептер» деген китапдан

Ю. Ханмагъамматов этген сурат

Мени мисгин анамны бек къатты хасияты бар эди. Ол дос-къардашгъя, хоншуларына, юртлуларына гъакъ юрекден, жанаварсыз, бир къайтарышны да къаравулламай биринчилерден болуп кёмекге алгъасай эди. Авруп тёшекге тюшген адамны уьстюнде туруп, сав гечелер къуллукъ эте эди. О заманларда Журmut тавларында машин ёллар ёкъ эди. Ерли халкъны кёбюсю «Скорый помощник» гёзю булан да гёрген эди. Тек анамны бир кемчилиги бар эди. Бир-бирде ол адамны кепине гелер-гелмес деп де къарамай, тувра бетине чорт гесип, ачы сёзлер айттып къоя эди. Ону шо хырча хасияты саялы атам огъар: «Сен

чи къыны ёкъ хынжалсан», –деп уруша бола эди. Атамны ағылюсунде де, жамиятны арасында да уллу абуру бар эди ва сёзю шексиз күйде тутула эди. Шону къайсы журмутту да гертилежек. Огъар къаршы чыгъып болагъан биргина-бир адам бар эди – анам. Адатлы гъалда эришив анам оyzюно ата юртун макътама урунагъанда башлана эди. Ол хоншу юртда тувгъан ва тухум-тайпасы, арасындан чыкъын белгили адамлары булан бек оъктем бола эди. Атамны ата-анасы эрте гечинген. Ол шогъаргъа гёчген, интернатда охугъан. Анам буса журмутту бай ожакъда яшагъан. Бир гезик анам айта:

–Бизин ожакъда ачлыкъ не зат экенни билгенлер ёкъ. Ол эчки терилерден этилген тулукъланы бал булан толтуруп, учь атгъа да юклеп, Тлянадан ва Ритлябдан таба Кумухдагъы базаргъа алып бара эди. Сатылгъан балны акъчасына гъар тюрлю къумачлар алып геле эди. Уьюбздеги учь уллу сандыкъ къумач гесеклер булан толуп бола эди. Сиривели-рибизни, къойларыбызыны санавун да билмеймен. Шонча да кёп эди. Мен арт-артындан капотларымны алышдырып юрийгенде, сизин юртту къызларыгъыз ямавлу, йыртыкъ опуракъланы гийип айлана эди.

–Нечик капотлар гийип юргенинги билмеймен. Мен сени аякъларынгда покълукъга бёлен-

ген галошлары булангъы амалсыз савунчуну гийиндирдим, охума салдым, – деп, атам анама жавап берди. – Сизин байлыгъыгъыз буса уручуланы пайдасына болду. Бизин юртлу Гамшули Муртазали болмагъан буса чы, бары да малматагыгъыздан къуру къалажакъ эдигиз.

Мен оъзюне тергевлю тынглайгъанымны эс этип, атам магъа багъып буруулуп, хабарламабашлады:

– Бизин юртда темир усталары булан макъталагъян Гамшулал деген тухум бар эди. Бир гезик сени анангны атасы шо Муртазалини уъстюне барып, огъар эшикге илинеген кириитни этип бер деп тилеген. «Этермен, тек

шо сагъа эки къойгъа токътажакъ», – деген меччи. Уллатанг ачувланып: «Неге олай багъадыр? Бир киритте эки къойну береген ерни къайда гёргенсен? Нете, сени уюнгде эки къойну багъасындан артыкъ дагъы мал ёкъму? Ёкъ буса, эшиклеринге агъач тогъас салып къойсанг да таманлыкъ эте. Мени эки къойдан учуз киритлери ёкъ», – деген уста. Гёремисен, нечик гъакъыллы жавап берген Муртазали, – деп атам магъа хошланып къарады.

– Сонг не болду дагъы? – деймен.

Анангны атасы, сайки, темир уста оъзюн алдатма сиө деп, эки къой берме къызгъанды. Сонг олана уйлерине уручулар гирген...

– Гъей адам, билмейген затланы сёйлеме, – деп ачувланды анам. – Эки къойну да берген, киритни де алыш гелген. Мен билеген чакъы шо бизин эшиклерде илинип тургъан. Бир уручу да ачып болмайгъан «бакъа кирит» эди. Уручулар буса бизин уйге кирит алынгъанча гирген. Тек бары да затны алыш гетип болмагъан.

– Бизин Гамшулил Муртазали ва ону «бакъа кирити» болмагъан буса, гъали сагъа макътанмагъа себеп болмажакъ эди. Къалгъан мал-матагыгъызын да алыш гетежек эди, – деп, анамны пысма борчлу этди.

МАГЬАММАТ БИСАВАЛИЕВ

ОЫРТЕН

Аминат Ибрагимова – Дагъыстанны халкъ артисткасы. Кёп йыллар республиканы йыр ва бийив этнография ансамблинде ишлеген.

Дав башлангъан йыл магъа улан тувду. Шо мени учюнчю яшым эди.

Радиодан Левитанны тавушун эшигендө манг болуп къалдыкъ. Адамлар йылай эди. Гъар ожакъыга къара къайгъы къопду: аталар, уланлар, эркъардашлар фронтгъа гетме башлады. О заман бютюн халкъыбыз не зор балагъя тарыгъанын ойгъа алыш да болмай эдик. Бугюн-тандыла къызыл асерлер душманын ватанындан ёюп дагъытар деп инана эдик. Къанлы ябушувлар дёрт йыллагъа узатылажагъын не билейик дагъы? Немислер Кавказъя ювукъ болду. Гечелер оланы учагъан самолётларыны тавушундан уянып, дагъы юхлама болмай эдим. Яшлар учун бек талчыгъа эдим, оланы гележеги не болар экен деп ойлаша эдим. Атам-анам мени яшлар булан эримни ата юрту Кумухгъа бакъырды. Чакъ-чакъда эрим ону-муну гелтирип, шагъарда болуп турагъан хабарланы айта эди. Шонда гъаран дёрт ай чыдап, Магъачъалагъа къайтды.

–Эримни бир аягъы ёкъ эди, шо саялы, ону фронтгъа алмадылар. Ол нечакъы кёмек этмеге къарасада, уй, ожакъ авараланы намусуну аслам яны мени бойнума түшүнчө эди. Гюндюзлөр оyzелер ийник окоплар къазма бара эдим,

ахшамлар буса концертде болма тарыкъман. Мени эмчек ичеген яшым баргъа да къарамай, шо къыйынлы мюгъдеттерде коллектив булан бирчеболмаборчлуман деп гысал эте эдим. Мен шо заман дагъыстан йыр ва бийив этнография ансамблде ишлей эдим. Ёлдашларым булан биз бармагъан бир юрт да къалмадырып. Машинлер етишмейген саялы, оыгюз арбалагъа минип, сапаргъа чыгъа эдик. Бийик тав юртларда чы яяв юрюмеге де тюшген. Къолумда гиччинев нарыста да бола эди. Нечик гючюм, чыдамлыгъым етишгенине бугюн де тамаша боламан. Къарагъанда, инсан къыйынлы гъалгъа тюшгенде, не четимлиқден де ойтюп бажарагъангъа ошай. Ёлда къавшалып, юртгъа етишгенде, тез-тез концерт опуракъларыбызын гийип, жыйылгъан халкъыны алдына иржая туруп чыгъып, оланы гёнгюн ачма, хошландырма борчлу эдик. Тюзюн айтайым, тынч масъала тюгюл эди. Адамланы бары да ою дав булан байлавлу эди. Концертлерден гъалсыз болуп къайтада эдик.

Шолай бир сапарыбыздан сонг, мен яман күйде къыздырмабеззек аврувгъа тарып къалдым. Уйдегилер концертлени гъакъында дагъы эшигиме де соймей эди. «Таман! Дагъы бир

ерге де бармажакъсан! Ачдан оыле турмайбыз. Бир амал этербиз», –деди атам. Мени гёнгюм бузулду. Ёлдашларым хыянатчы болуп чыкъым деген ойлар рагъатлыкъ бермей эди. Олар мени гёрге устьюме гелгенде, гёзлөримни яшыра туруп, энниден сонг концертлерде ортакъчылыкъ этип болмажагъымны англатым. Артында гюн мени оъзюню янына Дагъыстанны Оыр Советтини Председатели А. Тахтаров чакъырды. «Аминат, мен сагъа буйрукъ берип болмайман. Тек ансамблге кёмек этмекни тилеймен. Халкъ сени таный, йырларынгны сюө», –деди. Уйдегилеге де рази болматюшдю. Янгыдан сапардан сапар башланды. Юртларда бизин бек къаравуллай эдилер. Колхоз авлакъларда авур загъмат тёгеген къатынлагъа, яшлагъа йырларыбыз бек тарыкъ эди, олагъа бир къошум гюч, ругь бере эди.

1943-нчю йыл Дагъыстандан фронтгъа уллу концерт бригада бакъырлыды. Оланы арасында мен де бар эдим. Гетегенде яшларым башымдан чыкъмай эди, къайтмай оълюп къалсам, олар не болар деп талчыгъа эдим. Ёлда бир поездден башгъасына мине туруп, кёп узакъ къалдыкъ. Лап да къызгъын давлар юрлоген Орта фронтгъа тюшдюк. Смоленск бойлар оыртен-ялында.

ЙЫЛЛАНЫ ЭСГЕ АЛА ТУРУП...

Бек къоркъунчлу гыал бар эди. Башымда биринчи акъ тюклер шонда чыкъды. Къавшалгъан, бетлери къараплагъан солдатлагъа къарапязыгъым чыгъа эди. Бизин концертлерден сонг олар давгъа гете эди. Хыйлысына эсен-аман къайтманасиپ болмажагъын биле эдик. Бизин фронтгъа бакъырагъанда, гъарибизни къолубузгъа бел тутдуртгъан эди. Шогъар байлавлу хыйлы масхаралар да этип турдукъ. Шолар бизге негер тарыкъ болажагъын сонг билдик. Биз оылген солдатлагъа, орус-немис деп къарамай къабурлар къаза эдик. Неге тюгюл, шо немисни де бир ерде анасы къаравуллайгъынын англий эдик.

Смоленск, Белоцерковск, Чернигов, Канатов, Бахмач дагъы да башгъа шагъарларда да болдукъ. Бизин концертлеге асгерлени командующийлери К. Рокосовский, И.Черняховский, Н.Ватутин къарай эди. Конотопда ва Бахмачда ватанына хыянат болуп чыкъгъанланы халкъны алдында асагъан кюон гёрдюк. Нече керен душманны самолётларындан ташланагъан бомбалардан ойле яралана къалдыкъ. Бир гезик ансамблни директору Сергей Никитович Сладкин булан лакыр этип турагъанда, хапарсыздан ювукъда, гъаваларда немис самолётлар гёрюндю. Ол шоссагъат мени къаплап тутуп, окопну ичине атылды. Шо мюгълетде лап ювукъда ерни чайкъатып, гючлю бомба атылды. Шыплыкъ болгъанда, биз астаракъ окопдан чыгъып къарагъанда, къырыйбызда бомбадан къалгъан терен ойтанны гёрдюк. Арекден гелеген яралангъанланы къычырагъан тавушлары юрекни яра эди. Биз

хыйлы заман эсер-месер болуп турдукъ. Концерт бригадабыз ерлешген блиндажгъа етишгендө, ёлдашларбыз къучакълап алды, олар биз оылгенбиз деп турал болгъан. Лап ювукъ къурдашларым Саният Муратова, Ума Алиева, Эра Адибекова ва оызгелери булан нечакъы къыйынлыкъланы башыбыздан гечирдик.

Фронт яшавубуз ярым йылдан да артыкъ узатылды. Асгерчилени арасында бизин якъылар ёлукъса, сююнюп оыле эдик. Шолай концертлени бирисинде, Магъаммат Гъажимуратов булан таныш болдукъ. Ол биз Дагыстангъа къайтгъанда, оызюю къайнар саламын ата-анасына, дос-къардашына етишдирмекни тилеген эди.

Ону булан мен арадан 50 йыл ойтюп, Ич ишлер министерлигинде ойтгерилген бир чарада ёлугъуп къалдым. Мени уьстюме акъ башы булангъы подполковник гелип, къучакълап: «Аминат, мени унутмагъансандыр?»—деп

сорады. Шонда гёзьяшларымны токтатып болмадым.

Фронтдан гелгенде, хыйлы заман адатлы яшавубузгъа къайтып болмай турдукъ. Шыплыкъ ва парахат яшав бир тамаша гъислени тувдурга эди. Сонг янгыдан фронтгъа гетмеге тюшдю.

Ахырда оызюн шонча да гъасиретли къаравуллайгъан Уыстюнлюкню шавлалы, лап насили гюнү етишип гелди. Халкъ савгече шагъардан гезей эди. Бирбириң къучакълай, кюлей, йылай, гюллэр бере...

Давдан мени 17 зукъарим къайтмады. Бирдагы эркъардашым авур яраланып гелди, бир йылдан гечинди. Шолай зат дав...

Р.С. Аминат Ибрагимова
«Загъмат Къызыл байракъ» деген орден булан эки керен савгъатлангъан. Ондан къайры, «Къайратлы загъматы учун» ва «Кавказны къоругъаны учун» деген медаллар булан да белгиленген.

Айшат ТАЖУДИНОВА

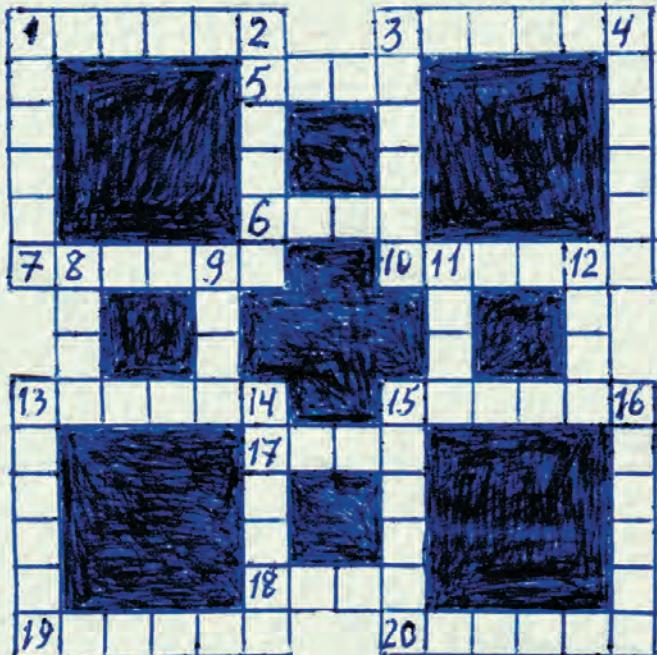
Ана тилибизни уйренебиз

Журналны 6-нчы номеринде чыкъгъан кроссвордну жаваплары:

Солдан онгъя: 1. Манат. 3. Хасан. 5. Башир. 6. Кюрек. 8. Зазай. 10. Чолпу. 12. Панах. 14. Чачал. 15. Чачакъ. 16. Сарын.

Устден тюпге: 1. Мишик. 2. Тюбек. 3. Хораз. 4. Папай. 7. Расул. 9. Зуван. 10. Чомуч. 11. Урчуку. 12. Палас. 13. Хытан.

КРОССВОРД

Солдан онгъя:

1. Ёммақъларда кёп эсгерилеген авзундан от-ялын чыгъарагъан учагъан йылан. 3. Шатлы вакъуванчлы гюн. 5. Гюл де дюр, къатынгишини аты да дюр. 6. Емиш. 7. Къатынгишини аты. 10. Мююзлю уй мал (эркеги). 13. Акъкъатыкъ. 15. Емиш. 17. Ийленеген хамурну тюбюне себилеген ун. 18. Къолгъа уйренемеген ат. 19. Балыкъ тутагъанда къоллана. 20. Йырчы Къазакъны ювугъу.

Устден тюпге:

1. Язывчу ва драматург (къатынгиши). 2. Къатынгишини аты. 3. Гъар пачалыкъыны шолай белгиси бар. 4. Къумач. 8. Агъачлыкъыны ичинде дангылар. 9. Къылчыкълы ашлыкъ. 11. Ишлер яхшы да тюгюл, яман да тюгюл, гъал шоланы арасында буса нечикайтыла. 12. Юзыйл. 13. Гъайванланы бир саны. 14. Гиччи къызланы оюнчагъы. 15. Татлилик. 16. Жымчыкъ тайпагъа гиреген кекелли къуш.

Тизген Агъматхан Аскеров
Жавапларыгъызын къаравуллайбыз

ОЬСЮМЛЮКЛЕР

Къарачёп—душица

Къансияла—зверобой

Къансиер—кипрей,
иван-чай

Алабота—лебеда

Къыркъбуун—хвош

Къозукъулакъ—шавель

Карзама—ширица

Атк'уулакъ—конский
шавель

Журнал в журнале

САЛАТ «ТЮЛЬПАНЫ»

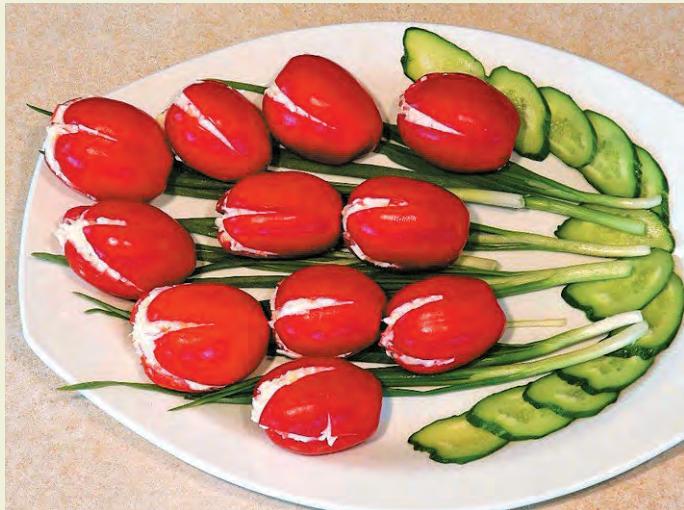
ИНГРЕДИЕНТЫ:

- помидоры – 10 шт.
- перо зеленого лука – 10-15 шт.
- творог – 150 г.
- яйца – 2 шт.
- чеснок – 1 зубчик
- майонез – 1 ст. л.
- соль – щепотка

ПРИГОТОВЛЕНИЕ:

1. Подготовьте продукты для салата. Помидоры хорошенько вымойте, лучше всего подойдет сорт «Сливка», он внешне напоминает тюльпан. Вместо творога можно использовать любой сыр как мягких, так и твердых сортов.

2. Приготовьте сразу начинку для «тюльпанов». Отварите яйца, очистите и натрите их на самой мелкой терке. Добавьте творог или тертый сыр, чеснок, соль, перец молотый черный и ложку майонеза или сметаны. Перемешайте. Начинка должна быть густой и вязкой.

3. На каждой помидорине сделайте крестообразный разрез до половины, кофейной ложкой удалите серединку, стараясь не повредить будущие лепестки.

4. Заполните каждый тюльпанчик начинкой кофейной ложечкой.

5. Сделайте стебельки. Для этого зеленый лук вымойте и обсушите салфеткой. Внутрь вставьте бамбуковую палочку, острым концом воткните стебель в головку цветочка. Тюльпанчики готовы.

РЫБА ПО-ФРАНЦУЗСКИ

Для этого блюда подойдет любая некостлявая рыба. Можно купить уже готовое филе, а можно снять его с рыбы самостоятельно.

ИНГРЕДИЕНТЫ:

- рыба – 500-600 г.
- сыр – 100 г.
- помидор – 1 шт.
- сметана – 2 ст. л. (или йогурт)
- соль, перец – по вкусу.

ПРИГОТОВЛЕНИЕ:

Вымойте рыбу, выпотрошите ее. Сыр натрите на крупной терке, помидор нарежьте колечками. С рыбы снимите кожу, удалите хребет. Филе порежьте на небольшие кусочки.

Форму для запекания смажьте растительным маслом и уложите квадратики рыбного филе. Посолите, поперчите и оставьте на 10-15 минут подсолиться. Затем уложите на рыбу помидор и щедро смажьте сметаной или йогуртом. Распределите тертый сыр и отправьте рыбу в духовку на 20 минут при температуре 200 градусов.

ПРОРОСТИКИ ДАРЯТ ЗДОРОВЬЕ

ЦЕЛЕБНЫЕ СВОЙСТВА

Проросшие семена и молодые ростки злаков, овощей, орехов – уникальный источник витаминов, минеральных веществ, ферментов и аминокислот. Проростки вызревают за несколько дней и по пищевым свойствам не уступают мясу, овощам и фруктам, не требуют кулинарной обработки и легко перевариваются даже при слабом пищеварении.

Если вы к своему обычному рациону добавите 1-2 чашки пророщенных семян, ваше самочувствие заметно улучшится.

РЕЦЕПТ

Проращивание. Промойте зерна холодной водой. Всплывшие зерна использовать не следует, они не прорастут. Зерно насыпьте в плоскую посуду слоем не более 2 см. Накройте тканью и залейте водой комнатной температуры до верхнего уровня зерна. Поставьте в теплое затемненное место.

Прорастание зерен до необходимых 1-3 мм происходит за 2-3 дня (двух- и трехдневные проростки). Можно использовать в пищу зерна с чуть проклонувшимися ростками (однодневные проростки) или просто набухшие.

ЗАМОЧЕННЫЕ ЗЕРНА

ЦЕЛЕБНЫЕ СВОЙСТВА

Замоченное зерно злаковых (пшеница, рожь, овес) рекомендуется взрослым и детям со здоровыми зубами. Оно возбуждает аппетит, стимулирует слюноотделение и деятельность всей пищеварительной системы, нормализует стул. Особенно вкусно зерно, если жевать его вместе с каким-нибудь терпким плодом (например, айвой).

РЕЦЕПТЫ

Замоченное зерно. Вымыть 3 ст. л. зерна и замочить с вечера стаканом холодной воды. На другой день уже можно есть размякшее зерно.

Замоченное зерно с соусом. 3 ст. л. пшеницы, по 1 ст. л. меда и растительного масла. Зерна замочить на 24 часа, чтобы размякли. Перед самой подачей на стол залить соусом, приготовленным из меда и растительного масла.

Зерно с морковью и вишневым соком. Требуется 4-5 ст. л. замоченного зерна, 150 г моркови, 50 г корня сельдерея, 200 г сметаны, сок спелой вишни по вкусу. Морковь и сельдерей натереть на крупной терке и смешать с зерном и с вишневым соком или с горстью вишни, из которой удалены косточки. Размешать и залить сметаной.

ЧЕЧЕВИЧНЫЕ ПРОРОСТИКИ

ЦЕЛЕБНЫЕ СВОЙСТВА

Проросшее зерно чечевицы – богатый источник белка и витаминов группы В. Белки чечевицы сходны с белками мяса, так как содержат ряд незаменимых аминокислот. Употребление чечевицы способствует нормальной работе органов пищеварения, помогает избавиться от изжоги и проблем с работой кишечника.

РЕЦЕПТ

Зерно вымыть и насыпать тонким слоем в какую-либо плоскую емкость, на дно которой постелить хорошо смоченную теплой водой и свернутую вдвое салфетку. Поверх зерна тоже положить свернутую вдвое, смоченную теплой водой салфетку. Емкость держать при температуре 22-23 градуса, а сверху тряпку периодически увлажнять водой той же температуры до тех пор, пока не покажутся ростки. Проростки можно есть без добавления других продуктов.

АЗБУКА КУЛИНАРИИ

- **Бланширование** – ошпаривание продукта кипятком или паром. Применяется для сохранения цвета, устранения специфического запаха или привкуса, горечи. Бланшируют овощи, фрукты, рыбу.
- **Водяная баня** – посуда с кипящей водой, в которую ставят кастрюлю с продуктами для проваривания или сохранения в горячем виде.
- **Выпекание** – нагревание в духовом шкафу до полной готовности мучных и кондитерских изделий.
- **Жарка во фритюре** – жарка продукта в большом количестве жира (1 часть продукта, 4 части жира) при температуре жира 135-180 °С.
- **Запекание** – нагревание продукта в духовом шкафу до образования румяной корочки. Запекают в основном продукты, предварительно прошедшие тепловую обработку (запеканки, рулеты, рыбные, мясные блюда под соусом).
- **Льезон** – смесь яиц и молока (воды), в котором смачивают изделия перед панированием для удержания панировки. В льеzon добавляют соль, перец.
- **Панирование** – обваливание порционных кусков мяса, рыбы, изделий из котлетной массы в молотых сухарях непосредственно перед обжаркой.
- **Пассирование** – медленное обжаривание продуктов до готовности. Пассируют морковь, свеклу, петрушку, лук, капусту, томат-пюре, муку. При пассировании сохраняются красящие и ароматические вещества, которые переходят в жир, а также витамины А и С.
- **Пропускание** – варка продуктов при закрытой посуде с небольшим количеством воды или бульона. Продукт погружают в жидкость только на половину его высоты. Продукты пропускают при сильном кипчении, чтобы не залитая верхняя часть прогревалась паром.
- **Шпигование** – шпигуют в основном мясо. Для этого в нем делают проколы, прорези, и в них вставляют кусочки шпига, моркови, лука, чеснока.
- **Цедра** – нарезанные и высушенные корки лимонов, апельсинов, мандаринов, которые используются для ароматизации компотов и кондитерских изделий.
- **Цукаты** – изготавливают из фруктов или мелко нарезанных корок арбузов и дыни. Перед употреблением их проваривают в сахарном сиропе, а затем высушивают.

ЗНАЕТЕ ЛИ ВЫ?

ВАНИЛЬ

Ваниль – это род растений семейства орхидных. Она представляет собой лиану, приносящую плоды в виде длинных стручков. В тропиках растет около 100 видов ванили.

О том, насколько высоко ценилась ваниль у европейцев, узнавших ее в начале XVI в., говорит тот факт, что из-за этой пряности произошло несколько колониальных войн – между Португалией и Францией, Францией и Испанией. На мировом рынке натуральная ваниль и сегодня остается одной из самых дорогих пряностей.

В наше время вместо ванили чаще используется её химический аналог – ванилин. Ванилин изобрели, независимо друг от друга, сначала в Англии (1858), затем – в Германии (1874) и во Франции (1891). До начала XX века рецепт ванилина каждая страна сохраняла в тайне. Ныне его производят во многих странах. Это синтетическое ароматическое вещество в виде белых кристаллов. Обладает запахом ванили, хорошо растворяется в воде. В торговую сеть ванилин поступает в смеси с сахарной пудрой и называется ванильным сахаром, он широко применяется и в кондитерской промышленности, и хозяйствами.

ИНЖИР

Инжир – субтропическое растение, родственник фикуса, который часто украшает наши дома.

Культуре инжира более 5 тысяч лет. Согласно Библии именно фитовые листья были первой «одеждой» Адама и Евы. Под смоковницей волчица нашла и выкормила Ромула и Рема, которые основали великий Рим. Это легендарное дерево прожило много веков, а когда оно погибло, весь Рим оделся в траур. На Цейлоне и сейчас растет «священное» фитовое дерево, посаженное более 2200 лет назад, в эпоху утверждения на острове буддизма.

У инжира совершенно необычное опыление. Чтобы плоды созрели, на каждую сотню женских деревьев обязательно должно приходить 5-6 мужских. Еще Аристотель говорил об «удивительной дружбе» могучих смоковниц с маленькими осами-blastofagами. Дело в том, что мужские соцветия инжира являются домиками для этих ос. Бескрыльые самцы проводят всю свою жизнь внутри соцветия, похожего на полую грушу. Здесь же, в полумраке, совершается «брачный обряд» ос. А затем самки через отверстия вылетают наружу. В поисках нового «домика» для откладывания яиц они залетают и в непригодные для этой цели женские соцветия, ну а прежде чем поймут свою ошибку – совершают опыление.

УХОД ЗА БРОВЯМИ

БРОВИ – одна из самых выразительных частей лица. И каждая эпоха диктует свои взгляды на их форму и цвет. В наши дни предпочтительна естественная линия бровей.

Есть еще одно важное обстоятельство: форма бровей по величине и контуру должна находиться в правильном соотношении с формой губ.

Гармоничной формы бровей будет лишь в том случае, если она соответствует форме лица. Так, например, к круглому лицу не подойдут густые, высоко посаженные брови. Выражение широкого, угловатого лица можно смягчить, если на одну треть уменьшить внешнюю часть не слишком густых бровей. К продолговатому лицу подойдут брови густые, но лишь слегка выгнутые. К овальному лицу никак не подойдут сильно разлетающиеся брови.

Под влиянием многих причин волосы бровей могут претерпевать различные изменения в росте, структуре и цвете. На рост волос бровей оказывают влияние некоторые внутренние заболева-

ния, заболевания кожи, возраст человека и внешние факторы. При нарушении деятельности щитовидной железы волосы бровей истончаются и редеют, а иногда совершенно выпадают. Выпадение происходит обычно на наружных отрезках бровей, и они становятся как бы сбритыми. Себорея нередко приводит к облысению бровей. Вредное воздействие на рост бровей оказывают также солнечные лучи, которые высушивают, истончают и обесцвечивают волоски бровей.

Наконец, неправильный уход за бровями, злоупотребление красками, плохое их качество, частое нарушение целостности волос в процессе выщипывания – все это неблагоприятно влияет на рост волос бровей.

Брови можно смазывать питательными и жирными кремами, растительными маслами (оливковым, персиковым, подсолнечным и др.) Ежедневное приглаживание их щеточкой для ресниц, которую вы предварительно окунули в специально приготовленное масло, улучшит их внешний вид.

НАСТОЙКА КАЛЕНДУЛЫ ОТ ВЫПАДЕНИЯ ВОЛОС БРОВЕЙ

Настойку календулы (купить в аптеке) развести 1:3 водой. (Настойку можно приготовить в домашних условиях на водке 1:10 и развести водой 1:1). Смочить в ней ватные диски и выложить на брови в виде компресса на 1-1,5 часа. Процедуры делают ежедневно или через день до отрастания волос. При отсутствии эффекта через месяц лечение следует прекратить.

ПИТАТЕЛЬНЫЕ КРЕМЫ И КОМПРЕССЫ ДЛЯ БРОВЕЙ

Питательные кремы

Нам потребуются: касторовое, персиковое, подсолнечное, льняное, камфорное масла, пчелиный воск.

Смешать касторовое масло – 5 г, персиковое, подсолнечное или льняное масло – по 10 г, добавить камфорное масло – 1-2 капли. Масло наносить на брови ежедневно.

Смешать вазелиновое масло, пчелиный воск и касторовое масло – по 5 г. Составом смазывать брови ежедневно или 2-3 раза в неделю.

МАСЛЯНЫЕ КОМПРЕССЫ

Питательный компресс из растительных масел (оливковое, персиковое, подсолнечное и др.). Компресс делают из тонких жгутов ваты, пропитанных подогретым маслом, сверху покрывают полосками целлофана на 40 минут.

БЕСПОРЯДОК ВРЕДЕН ДЛЯ ЗДОРОВЬЯ

Беспорядок – это переизбыток вещей, который создает захламленное пространство. Мало кто чувствует себя комфортно в беспорядке. Когда вокруг слишком много вещей, нам тяжело работать и невозможно расслабиться: бардак очень сильно влияет не только на нашу продуктивность, но и на здоровье.

Давно отмечено, что разбросанные вещи, грязь, пыль и т. д. отрицательно сказываются на финансово-вом благополучии, здоровье и атмосфере в семье. Почему это происходит?

Неубранные вещи и неприбранные комнаты, как правило, притягивают к себе внимание. Из-за этого человек отвлекается от более важных дел, теряет концентрацию внимания. Вдобавок беспорядок вы-

зывает раздражение, особенно у женщин. Находясь постоянно в беспорядке, а тем более живя в нем, мы создаем себе плохое настроение. Есть вероятность впасть в уныние и даже в депрессию. Но стоит прибраться, как самочувствие улучшается.

Также отмечено, что люди, живущие в бардаке, часто страдают низкой самооценкой. Они считают себя неудачниками, которые не в силах справиться даже с наведением порядка. Человек постоянно находится в состоянии стресса, теряет работоспособность и желание что-либо делать. Получается некий замкнутый круг. Из-за беспорядка пропадают силы, в том числе на уборку, хаоса в доме становится еще больше, но энергии убираться нет...

БЕСПОРЯДОК НА КУХНЕ

Кухня символизирует благополучие и достаток. Поэтому для избежания проблем с деньгами очень важно поддерживать это помещение в чистоте. Кроме того, грязная плита, посуда, крошки и беспорядок на кухне в целом отражаются на здоровье домочадцев.

БЕСПОРЯДОК В КОРИДОРЕ

Его следует очистить от ненужного и старого хлама, который негативно отражается на финансово-вом потоке и взаимоотношениях в семье. Коридору также следует уделять внимание каждый день.

БЕСПОРЯДОК В ВАННОЙ КОМНАТЕ

Запущенная ванная комната говорит о том, что у женщины заниженная самооценка и отсут-

ствует чувство собственного достоинства. Как говорят психологи, грязная раковина и зеркало – явный показатель неприязни к себе. Если, наоборот, ванная отличается порядком и чистотой, то женщина довольна собой и своей жизнью.

Наведите чистоту, разложите все вещи по своим местам. Особое внимание уделите зеркалу и раковине – вы заметите, как повышается ваша самооценка, вы даже внешне станете более привлекательны.

БЕСПОРЯДОК В СПАЛЬНЕ

Комнту необходимо организовать так, чтобы она была по максимуму освобождена от ненужных вещей. Она должна способствовать расслаблению.

Загромождение спальни приводит к бессоннице, потере энер-

гии. У женщин беспорядок может даже вызвать заболевания мочеполовой системы. А чистота имеет противоположный эффект – крепкий сон и ощущение уюта в доме. Спальня отвечает за счастье.

БЕСПОРЯДОК В ГОСТИНОЙ

Состояние этой комнаты говорит о вашем отношении к окружающим людям. Просторное и чистое пространство притягивает в ваш дом позитивных и хороших людей.

***

Как вы видите, грязь и бардак в доме негативно отражаются на жизни человека. Поэтому уборка является не только полезным занятием, но и весьма необходимым.

ХАЛА-АВА и петушок

(Даргинская сказка)

Жила-была в одном ауле женщина по имени Хала-Ава. Злая-презная.

Никого она не любила, всех только обижала и бранила. Соседи даже во двор к ней заходить боялись.

Собирала однажды Хала-Ава у себя в саду орехи, а на заборе сидел петушок.

– Дай мне орешек, Хала-Ава! – попросил он.

Швырнула Хала-Ава палкой в петушка, чуть лапки ему не перебила.

– Не приставай! Не дам!

Побежал петушок со слезами домой. Встретилось ему по дороге шило:

– Что с тобой, петушок? О чём ты плачешь?

– Попросил я у Хала-Авы орехов, а она в меня палкой бросила.

– Давай проучим злую Хала-Аву, – говорит шило.

– А как мы её проучим? – спросил петушок.

– Я спрячусь в подушку и, когда Хала-Ава сядет, уколю её!

Пошли петушок и шило вместе. Встретился им голубь.

– Куда идёте, друзья?

– Идём проучить злую Хала-Аву.

– Возьмите и меня с собой!

– А чем ты нам поможешь?

– Я сяду у очага. Когда Хала-Ава будет раздувать огонь, я золой засыплю ей глаза!

Пошли петушок, шило и голубь вместе. Встретился им камень:

– Куда идёте, почтенные?

– Идём проучить злую Хала-Аву.

– Возьмите и меня с собой!

– А чем ты нам поможешь?

– Я лягу над дверью. Когда Хала-Ава будет выходить из дома, я стукну её по спине!

Пошли петушок, шило, голубь и камень вместе. Добрались, наконец, до сакли Хала-Авы.

Хала-Ава как раз прилегла вздремнуть. Пока она храпела, шило спряталось в подушку, голубь сел у очага, а камень лёг над дверью.

Захлопал петушок крыльями, зашумел.

Хала-Ава услыхала шум, подумала спросонок, что это кошка забралась в шкаф.

– Брысь, негодная! – сказала она.

А петушок ещё громче шумит, крыльями хлопает.

В сакле было темно, и Хала-Ава решила раздуть огонь.

Только нагнулась она над очагом, голубь вспорхнул и засыпал Хала-Аве золой глаза.

Хала-Ава со страху так и села на подушку... Шило высунулось и укололо Хала-Аву.

Бросилась злая Хала-Ава к двери. Бух!.. – камень стукнул её по спине.

Убежала злая Хала-Ава далеко-далеко. А петушок набрал орехов, наелся досыта и голубя угостил.

Камень орехи разбивал.

Шило ядрышки вытаскивало.

Эсги Каҳиб

Дагыстанны Шамил районунда ерлешген бырынгъы Каҳиб туристлени тергевюн тарта. Ярты бузулгъан, ташдан ишленген уйлени арасындагы уллу башнялар арекден де гёрюне. Тарихчилер айтагъангъа гёре, бу бойларда таш асраларда да адамлар яшай болгъан.

Эсги Каҳиб район центр Хебдадан кёп йыракъда тюгюл. Тавланы арасында токътагъан юртну Къой-сув оъзенни сувлары экиге бёле. Бир янында оъзюно гъалиги яшаву булангъы янгы Каҳиб –башгъа ерде бырынгъы Каҳиб тик ерлешген.

Каҳиб деген сёз гюргю тилден алынгъан ва оъсюмлюю аз тав-таш ер деген маънани англата. Каҳиб бир нече махилени умуми аты. Эсги Каҳибге алда Бакдаб деп айтила болгъан.

Эсги Каҳибдеги уйлер тав архитектурагъа хас мердешлеге гёре ишленген. Бир уйню къалкъысы башгъасыны абзары болуп токътай. Орамлары бектар. Дағъы да айтагъан күйде, тезги заманларда юртну тюбюнден яшыртгъын ёл тартылгъан болгъан.

Эсги Каҳиб бютон Кавказда душман елеп болмасдай юртгъисапда танылып гелген. Тарихде янгыз араплар Каҳибни къамавгъа алыш, елеп бажаргъан. Шондан сонг ерли жамаат къакъаны ягъасында эки башня къургъан. Савлай беш башня болгъан. Бугунге ерли сакълангъан башняланы лапуллусуну бийиклиги –20 метр, генглиги –4,6 метр. Тамларыны къалынлыгъы бир метрге этише.

XI асруда Каҳиб Дагыстанда Хунзах, Кумух, Ахты, Урада йимик лап да уллу юртланы бириси гъисаплана болгъан. Каҳибде хынжаллар, шёшгелер, сюлчелер этиле болгъан. Ондан къайры, хали согъагъан, аякъгийим этеген, гён ишлетеген усталир болгъан. Каҳиб Самурдан Веденогъа барагъан «Халкъланы уллу ёлунда» токътагъан.

Каҳиб оъзюно ислам алимлери ва шайыхлары булан да макътала гелген. Мунда зиярат сакълангъан. Эмли суву булангъы булакъгъа учь шайыхнаты къоюлгъан.

XX асрну 50-нчи йылларында юртну халкъы ташгъынлардан ва сюрлюгювлерден инжинип, Бакдабдан оъзенни ари янына чыгъып, янгы ерде орунлашма башлай. Аста-аста эсги авул халкъсыз къала ва 1970- нчи йылны орталарында ондан ахырынчы адам гетген.

Гъазирлеген Гюлнара АСАДУЛЛАЕВА

«Сагъынгъанда тамын-ташын сыйпайман...»

Тюркиядагъы къумукъланы сеси...

Бырынгъыда, Кавказ давланы заманларында Дагъыстандан нечесе ағылупер тувуп, оьсген элинден, оьз маканындан айрылып, ата юртларына арт берип болмай, чубурлуп ағылағъан гёзьяшларын сибire туруп, тыш янгъа чыкъма борчлу болгъанлар. Аркъаторкъадан артылып, нечесе айланмалардан, сувлардан оьтюп гетип, Тюркияны къанатыны тюбюне сыйынгъанлар. Шо барывунда яшлыгъы оьтген ана ватаны, ата топурагъы булангъы аралыкълар да, девюрлени байлавлукълары да къыркъылып, бир-биревге сес бермей нечакты сувлар эниш акъды. Не буса да, Тюркиягъа багъып гюmezли кёпюрлер салынгъанлы, бир-биревню арасынdagъы сагъынчлы гъислер гъакип, о якъдан да, бу якъдан да дос-къардашын, тамурларын ахтарма башлагъанлар. Бираз алда Буйнакск районну маданият къурумуну ёлбашчысы, белгили шаир Рукъуят Иразутдинова агълюсю Солтанагъмат булан Тюркияда къумукълар орунлашгъан юртлагъа сапар чыгъып, бир нече ағылупер булан ёлугъуп, сыр чечип гелдилер. Не мурат булан баргъанны, эсделек ёлугъувланы гъакъында Рукъуят Иразутдинова булан лакъыр этдик. Шону сизин тергевюгюзге беребиз.

Рукъуят Иразутдинова уягълюсю Солтанагъмат булан

— Рукъуят, Истанбул шагъарда оьтген конференциядан сонг Солтанагъматны межитинде жума намаз да къылып, дуалар этме де насип болду. Тек сизин аслу мурадыгъыз Бига шагъар булан байлавлу эди. Гъали сиз охувчулагъа да сырыйгъызын чечсегиз арив болур эди.

—90-нчи йылларда алимибиз Салав Магъамматсалихович Алиев, 1860-1870-нчи йылларда Темирхан-Шура округдан Тюркиягъа гетгенлерден къалгъанлар булан ёлугъуп гелгенде, атабызгъа бир къужурлу ёлугъувну гъакъында хабарлагъан эди. Мадарлы яшайгъан уллу къатын огъар оьзюно ата-бабалары

Эрпели юртдан чыкъгъанны да эсгерип: «Юртлуларым нечикъ яшай эжен?»—деп сорагъан. «Сизин кююгюз къолай, гъайван-малыгъыз, жан-жаныварыгъыз, уй-эшигигиз ким де сукъланардай»,—деп жаваплангъан Салав Магъамматсалихович. Шо къатын ватанына жаны гъасирет къалып, сувлангъан гёз-

лерин сибире туруп: «Билемисен, күлүм, бар байлыгъымны берер эдим Аюв таладагы чум терекни гюлдерейине»,—деген. Шо хабар магъа бек таъсир этген эди, кёп заман унутуп болмай да турдум. Шо заман «Ят элде» деген шиърмуну яздым. Онда булай сатырлар бар:

*Ят элде юлдузлар, ят тилде сёйлей,
Йыртыллат гёрюне,
тек исив бермей...*

Гертилей де, динибизни ташла-майбыз, иманыбыздан айрылмай-быз деп, о девюрлерде нече-нече ағылу ата юртларын къюп гетме борчлу болгъан. Олар кёп кы-йынлар гёрюп, аявлуларын йыракъ ёлда тас эте туруп, Тюркиягъа етишгинче арадан 6-7 йыл да ойтген. Бизден гетгенлер онда Чанаккъала областыны Бига шагъарына ювукъда Догъанчы, Гийиккъыр, Азизея, Акъ кёптур деген юртлар къургъан.

—Оларда къайсы юртлардан чыкъғанлар ерлешген экен?

—Биз билеген күйде, Оыр Къазаныш, Тёбен Къазаныш, Эрпе-ли, Мадигин, Торкъали, Тёбен Жюнгютей, Агъачавул юртлардан гетгенлер. Салав Магъамматса-лихович Тюркиягъа баргъанда, тоюнда ортакъчылыкъ этген, аслулары агъачавуллу Атнам Оъзден ва тёбенкъазанышлы Мурат Онверни бизге кёп кёмеги тийди, олар унтулmas къуллукъ этдилер. Айтагъаным, биз онда яшагъан ва гёймөлген Муса шайыхны къабуруна етишме алгъасай эдик. Ери гелгенде эсгерейим, ону къабурун тапгъанлагъа да ва сынташдагы язывланы охумагъа кёмек этген Исмайыл Ханмурзаевге де, Хосар Хосаровгъа да баракалла билдирме сюемен. Шо гъакъда «Ёлдашда» мақъала чыкъған эди. Гъали болгъанча дуалагъа къошулся да, амма ону къайда яшагъаны, къабуру къайда экенин билеген гиши ёкъ эди. Уллу Шайыхыбызны къабуру табылгъанлыкъ— янгыз юртлулар учун тюгюл, бары да дагъыстан-лылагъа уллу сюонч.

—Шо юртларда шайыхны гъа-кында аз буса да, маълуматлар жыйма бажарылдымы?

Муса шайыхны уйлеринитамы

—30-40 йыллар алда кёп маълуматлар жыйып болар эдик. Гъали оырде эсгерилген юртларда адамлар да аз, къалгъанлары да ана тилин унута бара. Шону себебин ахтаргъанда, Мурат Онвер булай англатды: «Кёп йылланы боюнда къыйын-тынчны бирче оытгерген яш тайпа, уллу болгъанда, бир-бириң бекювукъ адамлагъа гыисаплап, бир-бири булан уйленмекни арив гёrmей, арек этдилер. Шо багъана болуп, тап-таза къумукъ ағылюлер аз къурулгъан. Сонг да, ят элде уллулардан сонг къалгъанлар яшавун къолайлашдырысын, яшлары охуп, билим алсын деп, шогъар айрыча тергев бердилер. Охувун битдиргенде буса, олагъа юртларына къайтмакъны маънасы ёкъ эди. Гъар тюрлюшагъарлагъа гетип, адамлар якъ-якъга чачылды».

—Муса шайыхны ағылюсю, яшлары болмагъанмы? Ону варислери бардыр.

—Догъанчы юртда яшайгъан Гүрия аба эсгереген күйде, (огъар 79 йыл бола) къайынларыны къардашы Гъапсат шайыхны ағылюсю болгъан. Оланы Магъаммат деп бир уланы да болгъан. 1914-нчю йылда атасы гечинген сонг, ол Истанбул шагъаргъа гёчүп гетген дей. Магъаммат Бига шагъаргъа Аллагыны уллу гүонлеринде сама атасыны уйстюне гелип бирев де гёrmеген, ол тез гечингендир деп ёрайлар. Атасындан къалгъан намазлыкъ да, мюгъор де уланында болгъан.

Муса шайых булан бирче адамлары алдына тюшүп гелген дагъы да эки шайых болгъан. Оланы Багъадад шагъардан гелгени тез гечинген. Муса шайых оғзар Догъанчы юрт-дагы къабуруну уйстюнде гиччи уйы этдиртген. Бизде онда зиярат этдик.

Муса шайыхдан кёpler къуллукъ алгъанлар. Ол айтгъан ёлдан чыкъмай болгъанлар. Муса шайых адамлар гьюрмет этип: «Бизин атабыз, етимлени, ойксюзлени, яшлары булан тул къалгъан къатынланы атасы»,—дей болгъан. Эренлери давгъа гетип, чарасызланы турма ерде, аш да берип, ойзюно уйонде сакълагъан.

Огъар сорамай адамлар бир ишде этмей болгъан. Шо топуракъга янгы гелгенде, эренлер бир кёлню ягъасында, Чиплик деген ерде юрт тизме сюоп, шайых булан гъакълашалар. Ол гелгенлеге: «Мундагъы сув къатынгишилеге аврув гелти-режек, мина къурма ярамай. Муна бу ойзенге буса къыр гийиклер сув ичме геле. Олартазажанлар, шунда ерлешсегиз яхшы»,—деген. Шолай Гийиккъыр деген юрт тизиле. Гъали буссагъатда Янгы Чипликде яшайгъанлар бар. Оланы къатынгишилерини кёп авруйгъаныны гъакъында тезден айтыла геле.

Халкъны арасында зор уллу абуру булангъы Муса шайых башлап Догъанчы, Чинардере(къумукълар ва мычыгъышлар яшай) юртларда имам болуп ишлеген. Сонг ону Бига шагъарны жумамежитине имам этип белгилей. Гечингенде буса, ону шо межитни абзарында гёмгөнлөр. Ювукъ юртлардан да ону уйстюне зияратгъа гелегенлер бир де токтамагъан.

Жумамежитден шайыхны уйстюне барагъан эркин ёл ва ону къабуру плитка тутулуп онгарылгъан. Ондан 50 метр арекде, Муса шайых яшагъан уйиню тамлары гёрюне. Устазына гьюрмет этип, шо уйлего бүгүнгө ерли бирев де тиймеген.

Мен онда ағылюм Солтанагъмат булан баргъан эдим. О шариат ёлунда къабурну уйстюнде охума тарыкъ дуаланы охуду, ата юртбуздан алып баргъан топуракъны да тёкдю. Сонг Муса шайых иш-

леген межитини ичине гирип, ону гъалиги имамы булан ёлугъуп, хыйлы хабарлады, Мусашайыхны къабуруну уystюнде уй къурма токъташдылар. Мурат Онвер шо масъаланы Бига шагъарны мэрине де етиштирди. Шагъарны ёлбашчысы да шо инсаплы ишни этме бойнуна алгъан. Энниден сонг онда зияратгъа баражакълар шо уй къурулуп гёрер деп умут этмен.

Гъuria аба гъали де 1870-1880-нчи йылларда къурулгъан уйде яшай. О уйлени шо йылларда сылагъан къатынгишилени бармакъ гызылары гъали де бар. Эсги уйлени къаршысында ону уланы янгысын этип гёчген. Гъuria аба буса: «Мен де о дюньягъа аявлуларым чыкъгъан ерден гетме сюемен», – деп разилешмей. Бизин булан хабарлайгъанда ол: «Мен де, ағылном де йырлама ойтесиз сюе эдик. Уйде гиши ёкъда, эришин йырлап да йибере эдик», – дей.

– Сизге йырламадымы?

– Мен огъар эсигизде къалгъанланы бир-экини айтсағызы деп тиледим. Ол арив ангы булан:

*– Тав башда туман тютей,
Көмюр глюйдоре бугъай.
Къан явгъур шу уланлар,
Гючден сюйдоре бугъай»,*

– деп, күлөп алдыкъ, гёнгюбюз ачылды. Сонг: «Йырлайгъан за-

манлар гетген, гъали Аллагъя къуллукъ этмеге тарыкъ», – деди.

– Рукъят, дагъы да ағылюлер булан ёлукъма болдугъузмы?

– Болдукъ. Тайпа-тухуму агъачавуллу Юсуп агъав булан да кёп заман хабарладыкъ. О Гийиккъырда яшай. Юсуп агъавгъа 85 йыл бола. Ол да таза къумукъча лакъыр эте эди. Ол таъсири күйде ата-бабаларыны гъакъында эсге алды: «Агъачавулдан гетген уллатабыз ёлчыкъгъанча: «Мен Дагъыстангъа дагъы къайтмажакъман. Малым, мюлкюм десизге», – деп язып гетген деп айта. – Уланым Интернетден Агъачавулда яшайгъан къардашларыбызыны табып, бек сююнгенбиз. Бизин олар къонакътай чакъыра. Аллагъ буюрса, бу йыл Дагъыстангъа гелме умутум бар. Оылгенче ата-бабаларыбызыны топурагъына аякъ басып, дуа этип болсакъ, оланы ругъуна етер деп эсиме геле. Биз чи бу якъларда тувуп, яшап уйренип де къалгъанбыз. Амма уллуларыбыз Агъачавулуну, оысген ерлерин, дос-къардашын гёрме гъасирет күйде оылюп гетдилер», – деп кюстюндю. Мен шо ерде Юсуп агъавгъа «Ятэлде» деген шиърмдан бир байтны айтдым:

*Ят элде юлдузлар, ят тилде сёйлей,
Йыртыллап гёрюне,
тек исив бермей...*

*Татывсуз емииши бишген бавларда,
Орайып гёрюне, ойктем тавлар да.*

Юсуп агъав бу сёзлени эшитгенде тарланды. «Уллуларыбыз мунда ят сыйып оылюп гетди», – деп бек пашман болду. Сонг: «Мени атам Гийиккъырны орта боюна булакъ чыгъаргъан эди. Адамлар шо булакъдан гъали де пайдалана. Атамны атасыны аталары къургъан уйлер де бар. Олар гъали астаста чёгюп бара. Атам-анамны сагынгъанда, тамын-ташын сый-пап чыгъаман, юргиме балгъам бола», – деди.

Дагъы да мен, бирдагъы Юсуп абий (Юсуп Оъзен) булан болгъан ёлугъувну гъакъында да айрыча айтма сюемен. О бизин булан таныш болгъаны булан: «Мен мадигинлимэн», – деп билдириди. «Гъали Мадигин деген юрт ёкъ. Онда яшайгъанлар тезден Эрпели юртгъа гёчген. Шолай сиз де бизин йимик эрпелилисиз», – дегенде, о къайтара: «Сизин билмеймен, амма мен мадигинлимэн», – деди. Гъалиден 300 йыллар алда Мадигин Эрпели бийликке гиреген юртланы бири болгъан, аслусу – эрпелилер. Муса шайыхны гъакъында о булав деди: – Муса шайыхны гъакъында атам мисгин: «Аталарыбыз огъар сорамай бир ишни де этмей эди», – деп айта эди. Бир керен жума намаздан сонг Муса шайых жыйылгъанлағъа: «Чанаккъаланы душманлар елеп, халкъны пуч этип тира. Бирче дуа этейик, бизге етмесин душманны аягъы», – деген. Инанмайгъанлар буруулуп гетгенлер, инанагъанлар токътап, Муса шайых булан бирче дуа эте. Эртенинде: «Чанаккъалада кёп адам душманны къолундан оылюп пуч болгъан», – деп хабаргеле. Шозаман Муса шайыхны даражасына бары халкъ бирдагъы керен де мюкюр болгъан. Халкъ булан ону шо гюн этген дуасы Тёбеккъой (Азизея) юртну душмандан сакълагъан. Юсуп абий лакъырын узата турup: «Къумукълар мунда «чох эфендилер» деп тезден белгили. Олар тюзлюкню якълайгъан, къатты адамлар экенге тюрклөр мюкюр болуп: «Аманатгъа зат бере бусагъыз, къумукълагъа беригиз, олагъа айтыгъыз», – дей болгъанлар, гъали де шолай. «Тек биз, къумукълар, гъали

азкъалгъанбыз, шогъар ичимбуша. Жагъиллер ишлеме уллу шагъарлагъа гете, тилин унута, бирлери дагъыстанлы экенни англасада, тек къайсы миллет экени билмейлер. Мени уланым да Истанбулда яшай, къумукъ тилни аз биле. Озокъда, ону яшлары да къумукъча сёйлемес. Ата-бабаларым Дағыстандан алып гелген сумоварын да, опуракъ тигеген машинин де, багъыр акъчалыгъын да бек аявлап сакълагъанман. Тек олар менден сонг не болар экен... васият этме сюемен ташла-магъыздеп. Тойланы айтсам, бизде алда учь гече, учь гюн бола эди. Къумукълар сырғылап, саркъып бийий, гъали йимик талашмай эди, гелин чубулдурукуну артында туратында эди. Улан-къызы тойларда эришип, масхара сарынлар айта эди. Муна эсимде къалгъаны:

*Къабалайлар да гийип,
Къабакъ алларда бийип.
Атанг чы бермей экен,
Нетединг мени сюоп?*

Сонг ағыллюсю Нюдрат баживге багъып: «Неге тымысып токътагъансан, жавап бермейсен», – деп күоледи. Нюдрат бажив масхара-гъа бир де тирелмей, оғъар булаг сесленди:

*«Ариги уйде къазан,
Бериги уйде асылсын.
Шону айтагъан авзунга,
Отдан кесев басылсын».*

Юсуп абий шо ерде: «Гёресиз да-гъы, нечик къыйынлыкъда яшама-тюше магъя», – деп барыбызы да хыйлы кюледи.

«Догъанчы юрт ерлешген топуракъда, бизин аталарыбыз гёчюп баргъанча алда, махи йимик ерде бир нечет тюрк ағылло яшай болгъан. Олар къумукъланы адат-къылышына тамаша болуп: «Мунда бир ажайып халкъ гёчюп гелген, тойлар эте, бийий, къавгъалай, йырлай. Оланы беллеринде уллу хынжаллары да бар», – дей болгъанлар. Гече таба олар гёчюп гетгенге ошай». Сонг Юсуп абий ағылло къылышыланы гъакъында да лакъыр арада эсгерип:

–Аталарыбыз бизге бек къатты эди. Олар тартгъан гызыдан тайышма ихтиярыбыз ёкъ эди. Оъзлер олтургъан ерге чи ювукъ болма да къоймай эди. Жагъил къатынлар эренлени алдында оьте буса, къолундагъы гиччи яшын ерге салып гете эдилер. Къартланы баракалласын алгъандан сонг, башгъа бирев гелип, шо яшны ерден ала эди. Гъали бары зат унутулгъан. Бир керен тойда шапкамны тюз гиймеген эдим. Шонда Гъамит де-

–Ата юрутум Эрпелини тарихини, белгили адамларыны гъакъында маълуматлар жыйып тураман. Шону Аллагъ буюрса, китап этип басмадан чыгъарма къаст этежекмен.

–Кёп арив, Яратгъаныбыз мурадынга етишме гюч берсин. Охувчуларыбызгъа не ёрама сюер эдинг?

–Бырынгъы Грецияда оъзюн бирев де утмайгъан Антей деген батыр болгъан. Огъар гюч, къу-

Шо заманлар къумукълар этген уй

ген гиши гелип атама: «Бу яшгъа аш берме, шашып айланы», – деди. Аталар яшлагъа шонча да къатты күиде тарбия бере эди», – деди. Арты булан иржая туруп: «Алда таякъ тутуп айланагъан гишиге гёнгюм күолей эди, гъали гёресиз дагъы, уьчюнчю «аякъгъа» таяннып оъзюм де юртоймен. Озокъда, оълме сюеген гиши ёкъдур, амма аталарыбызын оълюмге бакъгъан якъда да тавакалыгъы болгъаны олар айтгъан: «Авруйман деп айтма, Азирейил гелди буса, хошгелди бер», – деген сөзлер де гертилей.

–**Аллагъ берген гъюнеринг барны бир гёрсетген сонг, къалгъан оъмюрюнг шо пагъмуну гертилеме герек деген белгили француз язывчу. Буссагъат нени уьстюндө ишлейсен? Языв-бузувгъа чоланг этишеми?**

драгат береген топуракъны, ерни Аллагы анасы болгъан дей. Шону билип, Геракл деген батыр Антейни оърге гётепирип, ерден айырып оълтюрген деп айта. Озокъда, бу бырынгъы хабар, тек ону маънасы уллу ва гъалиги замангъа да къыйыша. Айтагъаным, гъар адамгъа гюч береген – анадаш халкъы, ана топурагъы, ана тили, анадаш маданияты. Олардан айрылгъан адам эрте-геч гъёкюнмей къалмай. Тюркияда яшайгъан жан къардашларыбызын тамурларындан арчылып, башгъа миллетлеге дёнюп барагъаны бир пашманлыгъа тарытагъан мисал тюгюлмю? Гъёкюнчюз яшама бизге де, бизден сонгъу наслулагъа да Аллагъ насиip этсин.

Паху ГЪАЙБУЛЛАЕВА

«Бешикде Оьсгенингे и на майман...»

Магъмут ата юрту Кахабросода тура болгъан. Огъар бек ювукъдагъы Бетл деген юртда Муи тувгъан. Ол аты айтылгъан шаирге айлангъан. Муи буса исбайлыгъы булан бек макътала болгъан.

Магъмутгъя уллу шаир деген атгъя ес болмакъ учун Тажутдин Чанканы алдында охугъандан къайры, кёп къыйынлыкъланы башындан гечирмеге тюшген.

Муини яшаву да тынч болмагъан. Тек оьзюню аслу байлыгъы, гёzelлиги учун бир де къыйналмагъа тюшмеген. Шону гъайын оьзю табиат эте гелген.

Магъмут ата юртундан Бетлге яяв аякъдан юрюп геле болгъан. Ол ерли межитдеги мактапда охуй. Шо школагъа Муи де юрой эди. Шонда Магъмут ону биринчилей ювукъдан гёрюп, къызыашны исбайлыгъына гъайран бола. Уланны юргинде сюювню оьртени яна.

Магъмут бирден мактапдагъы охувун къойгъанда, къурдашлары шогъар тамаша бола. Оланы соравларына Магъмут: «Алифбаны билемен, язып-бузуп боламан, шо магъа таманлыкъ эте»,—деп жавап берип къутулма къарагъан.

Тек герти себеби башгъа затда болгъандыр деп эсиме геле. Муини ата-анасы мадарлы адамлар, ярлы уланнны, шаирни атын эшиште де сюймес. Магъмут шону англамай тюгюл. Сюйгенин гъар гюн гёрюп турмакъ огъар уллу жаза болгъан.

Узакъда къалмай, Муини Дагъыстан атлы полкну офицери Кебет-Магъамматгъа эрге берелер. Бириччи дюнья даву башлангъанда, Муини эри фронтгъа гете ва къанлы ябушувларда игит күйде жан бере.

Шо полкда Магъмут да къуллукъ эте болгъан. Аллагъа огъар языкъсынгъан ва арадан 3 йыл оьтюп сав-саламат ватанына къайта. Ол шо йылланы ичинде ватанын, сюйгенин нечик сагъына болгъанын айта турмайым. Янгыз Муиге багъышлангъан «Мария» деген поэмасын эсгерип къойсакъ да таманлыкъ эте. Шо асарны Магъмут полку булан бирче Австрияны дазуларында токътагъанда язгъан.

Офицерни тул къалгъан къатыны огъар кагъызлар язма тюгюл, Магъмут фронтдан къайтып олагъа гелечилер йиберме сюйгенде, Муи танышларындан таба шаир абзарына ювукъ да гелмесин ва оьзюн парахат къойсун деп билдириген болгъан.

Огъ сюов, сюов... Ону есири болмакъ—уллу жаза! Шаирибиз не ойлашды деп эсигизге геле? Амалсыз, гюнден-гюн, къаратанг булан эки де юртну арасын-дагъы ёлну оьтюп, Бетлни къырыйындагъы тёбеге оьрленип йырлай эди. Билемисиз, бирев де огъар кюлемей эди. Кёплени огъар языгъы чыгъа эди. Магъмут йырлама биревден де уйренмеген. Хомуз согъувда да уллу пагъмусу болгъан деме къыйын.

Бир гезик тул къатынны юрги чыдамай, яшыртгъын ёлугъувда ол Магъмутгъа: «Аллагъисен, сен мени къачыргъандай йимик эт»,—деп оьзю план къура. «Къашкъарала туруп мен гъабижайны къызартма баражакъман. Сен буса шо мюгълетде ёлдашларынг булан мени къачырсан».

Шаир ва къурдашлары белгиленген замангъа гъаран чыдайлар. Магъмут къараса, сюйгени геле. Тутуп Муини атгъа миндирип, тапанча, тюбек атып, тар сокъмакълар булан Ашильтагъа етишелер. Магъмутну къурдашы Гъажи-Мурат Муини оьзлеге алтп бармагъа сюйген. Тек Муи башгъачалай ойлаша. «Сен Магъмут оьзюнгю къонакъларынга бар, мен буса оьзюмню къонакъларыма баарман. Шолай тюз болар»,—дей ол.

—Неге? —деп тамаша бола шаир.

—Ашильтаны къартлары Бетлге етишип атаманамдан мени тилегенче бир-бирибизден арек турсакъ яхши.

Барысы да шогъар рази бола ва сюйгенлер гъариси оьз къонакъларына бара. Амма эртен къаравулланмагъан иш бола. Къартлар Муиге: «Магъмутгъя эрге барма сюемисен?»— дегенде, ол: «Сюймеймен»,— деген.

—Мени гючден къачыргъанлар,— деп билдирие къатынгиши.

Барысы да Муини макюрчюлюгюне гъайран бола.

Арадан йыллар ойтюп, сав къалгъанлар неге Муи Магъмутгъя шолай янашгъанын англагъан. Муини шаир булангъы яшыртгъын ёлугъувуну хабары чыкъмай къалмажакъ эди ва шоссагъат дёрт де якъга яйылажакъ эди. Шо заман къан тёгюлмей къалмас эди. Шо саялы Муи оьзюнью сюювюн къурбан этген.

Шаир буса шо заман оьзю-оьзюне айып эте: «Гёгюрчюномню къонакъларына йиберип, уллу авлиялыкъ этдим»,—деп тарлана.

Ашильта юртну старшинасы Тагули Магъмутну ва ону къурдашларын Гъажи-Муратны, Абдулмажитни, Мугъутдинни ва Муини атасы булан Унцукульдеги округ начальникге Арашгъя бакъдыра. Ол гелгенлени бек сувукъ-салкъын, къашларын да тююп къарышлай. Эки де якъны бетге-бет олтуртуп, оьзю арасындан ари де, бери де юрой.

—Муи, тур! —деп наип буйрукъ бере. —Сен оьзюнг бардынгмы шолар булан яда сени къачырдымы? Жавап бер!

—Сен, Араш, мен ону сюмейгенимни билмеймисен дагъы? Муна шу адамлар мени гючден алып гетген эди!—дей къатынгиши.

Магъмут пашман күйде иржая, тек бир зат да айтмай. Наип огъар уллу гёзлери булан тикленип къарап:

—Магъмут, арагъызыда не болгъан эди? Айтгъали сен!

—Эгер де, мени къурдашым Муи болгъан ишни шолай англата буса, магъа дагъы къошма не къала?

Наип Гъажи-Муратны датургъуздура. Ол кирпигин де къакъмай:

—Эртен балтаны да алып, Абдулланы уюне бардым. Биз орманлыкъда агъач гесме сёйлешген эдик. Гёресен чи, бугон-тангала шайлы сувукълар болмакъ бар. Абдулла буса магъа Кахабросодан Магъмут да, Муи де гелгенин биллирди. Мен шогъар сююндюм ва оланы гёरме бардым. Дагъы мени билегеним ёкъ!

Абдулмежитге де англатыв берме тюшдю:

—Олар устьюме къашкъарала туруп гелди...

—Олар кимлердир?—деп бёлдю наип.

—Ким болсун? Гъона, алдынгда олтуруп тура—Магъмут ва Гъажи-Мурат. Демек, къашкъарала туруп гелди. Битди?

Мугъутдин де кёп сёйлемеди:

—Магъмут да, Муи де гелгенин мен очарда эшигдим. Чыдап олтуруп боламанмы? Оланы гёрме бек сюйдюм...

—Шулар айтагъаны гертими?—деп, наип Муиге сорав берди.

—Тюгюл, ялгъан айта,—деди ол.

Атасы сёйлемей пысып турду. Янгыз наип гъалекли күйде ари де, бери де юрийгенин токътатмай эди. Сонг бирден Муиге бурулуп, огъар атасы булан кансалалдан чыгъып гетmekни буюрду. Къатынгиши

оьзюнью артындан эшикни бегитгенде, наип ачувларын токътатып болмай:

—Сизин бир йимик боюгъуз бар, бир йимик папахлар гиесиз ва барыгъыз да бир йимик—намуссуз адамларсыз! Лагъ болугъуз шундан, маймунлар! Дағы гёзюме гёрюнмегиз!...Ол шонча да бек къазаплангъан эди, гъатта къурдашлардан алда кансалалдан чыгъып гетди.

Магъмут ата юртуна къайтды. Болгъан агъвалатны гъакъындағы хабар айланада яшмындаидай яйылды. Гъажи-Муратны устьюне бир бошамай адамлар геле эди. Муини гёзеллигини гъакъында айт чы? Бизин къайсы къызларбызында къатынларбызында булан тенглешдирмеге ярай?—деп тилей эди.

—Тенглешдирме болмайман. Айтсам ашильталы гёзеллени хатири къалар,—деп жавап бере Гъажи-Мурат. —Тек магъа Муи аратлы тавлу къатын йимик гёрюндю, айрыча исбайылыкъыны эс этмеди. Тек тюзюн айтгъанда, Магъмут огъар мени гёзлерим булан къарамай эди...

Муи гечинди. Тек Бетлде ону уланы Гъасан оьсе эди. Ону Магъмутну бир йыры, айрокъда, кепине гелген болгъан. Ол хоншуда туралган тамазадан шо йырны шаир оьзюнью анасына багышлагъанын билгенде: «Анам оьлмеген эди буса, Магъмут да сав болгъан буса, мен ону къолундан да тутуп, Магъмутлагъа алып баар эдим. Бирче болугъуз деп айттар эдим»,— деген дей.

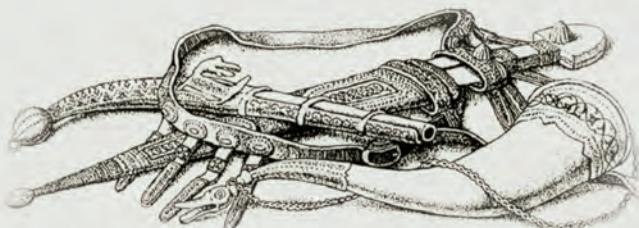
...Хыйлы, хыйлы йыллар алдын Унцукулдан Карабосогъа барагъан ёлда мен ва мени къурдашларым гючлю янгурну тююнен тююп къалдыкъ. Июль ай экенине де къарамай, чакъ салкъын эди.

Эки сагъатдан биз бузулгъан ёллар булан Бетлге етишдик. Къалкъысыз уйлер, чёгюлген тамлар. Унутулгъан ер.

Мунда Бетлде бир заманлар Магъмутну сюювюн тувгъан ва оылген. Шону эсге салагъан бир зат да къалмагъан.

Заман, гъатта мармар ташны кюлге айландыра, тек адамны эси ташдан да гючлю. Магъмутну ва Муини атлары унутулмагъан. Адамлар сюювюн гъакъындағы хабарны наслудан наслугъа айта геле.

Булач ГЪАЖИЕВНИ
«В стране легенд и преданий»
деген китабындан

Ананы юреги

Инсанны къоркъувну, сакъ болувну дазусундан ойтюп, игитликгеталпындырагъан не затдыр, не гючдюр деп ойлашагъан кююм бола. Оланы овзгелерден не башгъалыгъы бар экен?

Муна мени къаршы алдымда эки юрт къатын олтургъан. Даим авур къол загъмат булан доланып тургъан бюрюшмели къоллары. Шоланы гъариси–бир сююнчину, бир къайгъыны белгиси. Гъайбат Даlgъatova ва Rabияt Алиева Буйнакск районну Жүңгүтей юртунда яшай. Хоншу къатынлар 1999-нчу йылда юзлер булангъы россиялы солдатлагъа астасаакчажыяэдим.

–Биз Къадаргъа ювукъда ерлешгенбиз,—деп хабарлай Гъайбат. –20 йыл альякъда, шо бойларда не агъвалатлар болгъанны унутмагъансыздыр. Олар овзлерде Россияны законлары гери урулагъан айрыча ислам вилаятгъа гъисаплай эди. Халкъара террорчуланы башчысы–Хаттаб, гъатта шондагъы ерли къатын булан уйленген эди. Узун сакъаллары булангъы эргишилер тавларда гечелер окоплар къазагъанын гёре эдик. Биз шо гъакъда хас къурумлагъа билдире эдик,

тек сесленегенлер ёкъ эди. Мен касбума гёре сылавчуман ва озь оымрюм къуруулушларда ойтген. Уллу чагъыма етишгенде, бавумда памадур, хыяр оысдюремен. Рабият да хоншуда тура. Сельсовет бизге уллу машин ёл ягъадагъы базарда ер гёрсетген эди. Къайтаргъан тюшюмюбюзню шонда сата эдик. Шо йыл уланым армиядан къайтгъан эди, тоюона аста-астаакчажыяэдим.

Сентябр айны 5-нде бир тамаша ойкюреген авазны эшитдим. Ертербенгендир деп эсиме гелди. Мен базаргъа алгъасадым. Ёлда колхозубузну председатели Ризван Алиев къаршы болуп:

–Къайда чабасан? Эшитмеймисен, Къарамахини бомбагъа тутгъанлар.

Мен Рабиятлагъа багъып юрюдюм. Ону уюню терезелеринден ёл арив гёрюне. Къарайбыз, Къарамахидеги «Камазлар» тизилип геле. Сельсоветге баргъанбыз, онда буса асерчилер жыйылгъан.

Олар бизге: «Инг гъажатлы затларыгъызын да алып, тез юртдан чыгъыгъыз»,— деди. Къайда барайым? Аранымда уч сыйырым бар, бавум бар. Болгъаны

болар бугъай деп, уюмде къалма токъташдым. Уйчиңчүйон устьюме ун ва бираz эт де алып Ризван гелди. «Къатынлары жыйып, солдатлар учун аш этигиз»,— деп тилемди. Мен Рабиятлагъа бардым. Аш гъазирлеме урундукъ. Экмек биширдик. Эки 40 литрлы уллу къазанларда шорпа этдик. Хоншубуз Али Абдулгъакимов овзюно машини булан етишдириди.

Унтууп къалгъанман айтмата, шо уйч гюн бир токътамай кёклер тешилгендей янгур ява эди. Гелгенбиз, амалсыз солдатлар тобукъга ерли палчыкъга бёлленген, уышюген. Сувукъдан бармакъларын язып болмай. Биз олагъа шоссагъат къайнар шорпа бердик.

Бир мюгълетде офицер чаба гелип: «Алып, гетигиз ашыгъызыны. Сиз нечик «рагымулу» къатынлар экенни яхши билебиз. Мычыгъышда шулай къатынлар, аш беребиз деген багъана булан бизинастер бёлюк не ерде ерлешгенин билип, артда гече булан оланы эрлерикъаравулламагъан күйдебизге чапгъын эте эди»,—деп кычырма башлады. Мен огъар къулакъасмадым. Нечикгетерсен, языкъяшланы

да къюп. Уъч гюн сув ичмеген. Не этегенни билмей, янгур сувну уртлайлар. Мени эркъардашым афгъан давларда ортакъылыштыкъ этген. Къайтгъанда, овзлени башындан ойтген кыйынылыкъланы гъакъында нече-нече хабарланы айтгъан. Тек Россия Афгъанистан тюгюл чю... Гъасиликалам, солдатланы тойдурутуп, уйлерибизге къайтдыкъ. Юртда буса кёп аз адам къалгъан эди. Уйден уйге юрюп, исси опуракъланы, ашамлыкъ продукталаны жыя эдик. Артындагъы гюноопуракъны къаплагъадаттешеп, бош шишалагъа булакъ сув алып, къайтып Алини кёмеги булан асгерчилер ерлешген ерге етищдик.

—Шолай гъар гюн юрюп турдугъузуму?

—Турдукъ,—деп лакъыргъа Рабият къошула.—28 гюнишгейимик бара эдик. Къалгъан къатынланы да къуршама къарадыкъ. Тек ёкъерден четим масъала тувлунду. Алини машинине тёкме дагъы бензини ёкъ эди. Шо заман бир тюрлю къувунлу чараптар гөрмөтюшдю. Шону гъакъында Гъайбат арив айтажакъ. Ол бизин офицерибиз.

—Не хабарлайым,—деп күлөй Гъайбат. —Школада ерлешген штабгъа бардым. Къарайман, ону алдында къабургъасына «Огнеопасно» деп язылгъан уллу машин токъатгъан. Кырыйында гъайдавчусу да эретургъан. Огъар гъалны англатаман, 10 литр бензин берсенг ярамаймы деп тилеймен. Рази болмай. Ариде къара «Волганы» янында лакъыр этип турагъан уъч адамны эсэтдим. Устьюне юрюдюм. Къайтара масъаламны англатаман. Шо магъа тюгюл, солдатлагъа тарыкъ экенин билдиремен. Олар багажникин ачып, бензин булан толгъан 25 литр канистрны берди. Сонг уллу машинни гъайдавчусун чакъырып, бизге гъар гюн 10 литр бензин берип турмакъны буварды.

—О чу недир. Сен огъар генерал булан эришген-ябушгъан кюон сора,—дей Рабият.

—Ябушмадым. Тёшюндөн тутуп, бираз силлеген эдим. Не этме та-

рыкъ эди дагъы? Бизин бары да продукталарбыз битген эди. Сатып алма да ер ёкъ. Мен янгыдан штабгъа бардым. Олтургъан уллу юлдузлулар кофе ичелер. Столда емишлер, татлиликлер тизилген. Мен негер гелгенимни айтдым ва складдан продукталар беригиз деп тиледим. Оланы бириси магъа къарап: «Солдатланы сгушёнкасы да, түшёнкасы да бар. Шо олагъа таманлыкъ эте»,— деди. Чыдан болмадым, костюмунуягъасындан тутуп: «Сен мунда тыгъынасан, нажжас, яшлар буса онда ачдан ойлме тур»,—деп яман күйде бетине къарадым. Мен къатын бусам да, ону шо ерде паралама гъазир эдим. Башгъасы туруп, къалмагъалны басылтма къарады. «Къарсаламагъыз, буссагъат масъаланы чечербиз»,—деп бир жагыл адамны чакъырды ва ону булан складгъа бакъырды. Гелдик. Ол ондан-мундан хоталанып, Рабият булан складдан айланып, тарыкъ-герекни жыйып гетдик.

—Биз гелтирген продукталардан аш биширип, шоссагъат солдатлана устьюне алгъасадыкъ,—деп эсге ала Рабият. —Мен бошгъаплагъа шорпа тёгемен, Гъайбат оълеше. Къарайман, ол бир мюгълетде аякъ устьде туруп болмай чайкъалып гетип, йыгылма къылдан-къыл къалды. Кёмекге алгъасадым. Ону янына етишгенде, ювукъда солдатлар юк ташыйгъан машинден оылген ёлдашларыны сюеклерин тюшюргөнин гөрүп къалдым.

—11 оылген улан бар эди. Оланы арасында къазах яшни шоссагъат эсэтдим. Амалсыз, ол гъар гезик устьюбүзгө гелип, ана тилинде: «Эки экмек берсегиз ярамаймы?»—деп тилей эди. Ол къазах тил къумукъ тилге ювукъ экенин яхши биле эди ва бизин бир ювукъ адамы иймик гөре эди,—дей Гъайбат гөзьышларын сибире туруп.

Нечакты къыйын болса да, артындагъы гюн къатынлар янгыдан шонда бара.

—Оланы арасында Ростов областын Донской районунда тувгъан

лейтенант бар эди, —деп узата Рабият.—Мен буса бир вакъти онда яшагъанман. Ол магъа дос-къардашына йимик янаша эди. Бир гезик ону тувгъан гюнүн экенин билип, уллу пирог биширип, бир ерлерден янгы носкилер табып, ону къутлама бардым. Ону сюонген кюон гөргей эдигиз?! Сонг олар магъа адамны ойлюмден къутгъарагъан бусурман гъайкелени гелтирмекни тиледи. Мен бизин моллагъа барып, оланы тилевион күтдюм. Кёбюсю бусурманлыкъны юртмей буса да, шоланы тёшюне такъды. Олар магъа разилигин билдирип, не савгъат этегенни билмей къолланмагъян пластик стаканларын гелтирип, алдымга тёбе этди. Мен шоланы гъали де сакълайман...

—Заман гетип, асгерчилер буланы байлавлукълар узюлмей сама турдуму?

—Тюзюн айтгъанда, биз адамшавлусав боллашып да болмадыкъ. Бир гюн гелгенде, оланы башгъа ерге чыгъаргъаны билдик. Олар машинлелеге минип ёлгъа чыкъгъанда, бизин гөзлөп: «Гъайбат ана! Рабият ана!—деп къычыра-ахтара болгъан. Шону бизге юртлуларбыз хабарлады.

—Сонг не болду?

—Сонг бизге Путинни атындан савгъатлар ва медаллар тапшурдулар. Адатлы яшавубузну узатма башладыкъ. Уйлерибиз бош болду. Эримни гийме биргине-бир опурагъы къалгъан эди. Барысын да солдатлагъа оълешген эдим,—деп жавап бере Гъайбат. —Бизин медаллар булан сама савгъатлады, Алини буса эсге сама алмады. Мен алдагъы сылайтъан ишиме къайтдым. Бомба гесеклерден толгъан бавумда памадур оъсдюрме бир амал да ёкъ эди...

Гъайбат ва Рабият янаша олтургъан. Мен гъаман оланы къолларына къарайман. Аналаны тобукъдан туруп ойнме тюшеген гъайлы къоллары...

Сабина ИСРАПИЛОВА

ОЪЗЛЕНИ ЯШАВУН

Бизин ағылюде ва дос-къардашны арасында бир де шолай гыал тувулунмагъан. Подъездде шприцлер ташланып болмай, хумар болуп айланагъанлар ёлукъмай эди ва наркотиклени зараллыгъы гъакъындагъы менден гетсин есисине етмесин деп охулагъан ялкъывлу лекциялардан къачма къарай эдик... Озокъда, мен наркотиклер загъру экенни биле эдим, тек шо уьстденсув къаралгъан, бир зат булан да гертиленмеген англаш эди.

Мен наркоманияны масъаласы булан бириңчилей телевидениеде ишлейген вакътимдерас болдум. Редакцияны тапшурувунан гёре, хас къурумларны маълумат бёлжүклери булан байлавлукъ тутдум. Мурадымны англатып, материаллар жыйма башладым. Врачлар, наркологлар, полицейскийлер, оъзю наркоман-

лар булан азарханаларда, туснакъда ёлугъувларым болду. Гъатта полицейскийлер оytгереген чаralарда ортакъылыкъ этдим.

Мени наркоманлагъа янашагъан кююм гюн сайын алышына эди. Масъала булан ювукъдан таныш болгъанча, сайки, олар авройгъан адамлар деп башыма алмай, къол силлеп юрой эдим. Бир нече аյва-

латлагъа шагъат болгъанда, менде олагъа бакъгъан якъда жиргенив, кюсов гъислертуулунмабашлады. Тюзюн айтгъанда, оланы арасында мени ювукъ адамым болгъан буса, мен нечик янашажагъымны билмеймен.

Гъали журналны тапшурувунан гёре, мен бирдагъы шо масъалагъа къайтаман. Аманлыкъны къоруйгъан къурумлардагъы алдагъы танышларымны ахтардым. Оланы бирлери отставкагъа чыкъгъан, бирлери чыкъма гъазирленип турған. Олар бу гезикдө магъа кёмек этдилер, умуми гъалны англатдылар. Оытген вакътини ичинде наркоиндустрия еринде токътап турмагъан экен, илму булан бирче кёп алгъа гетген. Амма олагъа къаршы юрюлеген гъаракат да осаллашмагъан. Полицейскийлер айтагъан кюиде, гъали арагъа хыйлы янгы наркотиклер чыкъгъан. Тезден берли генг кюиде яйылгъан белгили героинге, кокаинге, марихуанагъа спайс, лирика, трамалва оъзге савлукътабек къоркъунчлу препараллар къошуулгъан. Шоланы къоллайгъанланы яшаву узакъгъа бармай.

Магъачкъалада уйлени ва гаражланы тамларында бир түрлү сайтланы адреслери язылып болагъанны янгыз мен эс этип къоймагъанмандыр. Шолардан таба наркотиклени тапма къыйын тюгюл. Наркотиклени яягъанлар аслу гылда Талеграм каналны къоллайлар. Шо къайда гъали тувулунмагъан. Интернет ёкъ заманларда агъу сатып байынагъанлар тамлагъа уллу гъарплар булан: «УЙЛЕР САТЫЛА! яда МАШИН САТЫЛА!»—деп яза эди. Тюбонде телефон номерни де ерлешдире эди. «Дагъыстан наркотиклеге къаршы» деген жамият къурум шо мердешге тогъас салмакъ учун, бир нече гюн

ПУЧ ЭТЕГЕНДЕН КЪАЙРЫ...

айланып, бары да там «бидириүлени» сыр булан бояп бузгъан.

Отставкагъа чыкъгъан полицейскийлени бириси хабарлагъан кюйде, олар оъзлер жавап береген районда наркотиклени сатагъанланы барысыны да атларын яхши биле.

—Эгер де, наркотиклени яягъанлар оъзлени гъакъында бирев де бир зат да билмей деп эсине геле буса, янгылыш бола. Оланы Интернетден таба юрютеген байлавлукъларыны гъакъындагъы маълуматлар да хас бёлюклерде топлана. Тек оланы шоссагъат тутмай заманлыктыя эркинликде къоялар. Неге тюгюл, наркотиклер Магъачкъалагъа къайдан, кимден гелегенни мекенлитокъташдырмай туруп, жинаятчыгъа къаршы чара гёрмекни маънасы ёк...

Рак ва оъзге авур аврувлар учун гёрсетилеген препаратлар бир-бир аптеклерде ачыкъдан сатыла. Мисал учун, артдагъы тергевлени бирисинде, полицейскийлер аптекде рецептсиз, сойген адамгъа наркотиклери булангъы дарманланы сатагъан провизорну тутгъан.

Аптекни айланасындағы уйлерде турагъанлар айтагъангъа гёре, аптекни алдында дайм наркоманлар жыйылып бола. Дёрт де якъда бош дарман шишалар, къоллангъан шприцлер ташлангъан. Гертиден де, олар аптекге не учун дарман алма гелегенни бетлерине къарагъанда да англама къыйын тюгюл.

—Провизорланы наркотиклени сата туруп къолундан тутгъанда, олар дайм бир макъамны согъя: «Меники тюгюл! Къайдан гелгенни билмеймен, англамайман!»— дей Ич ишлер министерликни наркотиклени яйылывуна тергев этеген бёлюгюно къуллукъчусу.

Аптекни есиси буса жинаятчы ишни юрютегенин яшырмай, мюкюр бола. Сайки, уъзюю себеплер болмагъан буса, ол бир дешо илыкъ ишни этмес эди. Къардашы яман авруй, огъар тыш пачалыкъда бағылыш операция этмесе ярамай. Шо саялы акъча тарыкъ...

Гъали ону ва аптекни сатывчуларыны ишине судда къарап лажакъ. Аптек ябылажакъ, тек янгыдан ачылмакъ бар. Неге десе, наркотиклени сатывдан гелеген чакъы хайырдан къодуланы да тёлеме, урушбатлар да бермеге бола. Оъзюнге де шайлы гелим къала.

Биз полиция бёлюкде ондагъы къуллукъулар булан лакъыр этип турагъанда, бёлюкгө бир къатынгизини гелтирдилер. Ону сумкасында наркотиклер табылгъан. Бетине къарасант, азында 40 йыллар боладыр деп эсине геле. Паспортуна гёре огъяянгы 21 йыл битген. Аты да Заира. Къантамурлары шишген,

олагъа ине чанчылгъан ерлери гёрюнүп турат. Полицейский огъар усть опурагъын чечмекни буюрду. Мен ону арыкъылгъына бек тамаша болдум. Къарт къатынны гёнюне ошагъан жагылтиштайпаны сюек сюеги чыгъып, дав йылларда фашист концлагерлерде сакъланагъан есиrlenни эсге сала. Къурсагъыны тюп янын ирин басгъан. Оперативник наркоманлар къолундан къайры, шо ерине де укол этелер, шондан сав болмайгъан яралар бола деп англа.

Шоссагъат кабинетни ичи яман, чыдап болмасдай ийисден толду. Ону сав адамгъа ошайгъан ери ёкъ эди. Эгер де, кинолардагы йимик къан сорагъан вурдалаклар яшавда болгъан буса, шолай тиштайпагъа ошар эди. Ол капотун гийди. Гёзлери ярты ачылгъан кюйде. Бир юхугъа батып, бир уяна туруп, ол гёзлөр учунгъу тамчыланы «къоллама» башлагъанын айта. Ол шо

сёzlени бир нече керен тақрарлады. Заираны наркоманлагъя къарай-гъан азарханагъя алып гетдилер.

— Озюнью яшавун да пуч эте, оyzелени де терс ёлгъа сала,—дей полицейский. — Ону йимик гёз тамчыланы къоллайгъанланы къаркъарасы аста-аста чириме башлай. Бавуру шонча да бек шише, къабургъаларындан чыкъма башлай. Озокъда, азарханада огъар кёмек этмей къоймажакъ. Сонг наркотиклени яягъан саялы судну алдында жавап бермеге тюшежек.

Наркоманлар булан ишлейген полицейскийлер, наркологлар токъташдырагъан күйде, гёз тамчыланы ара бёлмей къоллама башлагъан адамны оымрю бир йылдан артыкъ ойтмей.

— Чакъ-чакъда оланы оылген күйде табабыз. Алда йимик подъездлерде, орамларда тюгюл, оyzлер турагъан уйлеринде, наркотиклени къоллайгъан еринде, — деп узата озюню пашман хабарын бёлюкню къулукъчусу. — Бир гезик ол аманлыкъны къоруйгъан къурумларда янгы ишлеме башлагъанда, бёлюкке кёп къатлы уйлени биришини канзи майданчасында оылген адамны сюеги табылгъан деп билдирив гелген. Оланы борчу—адресге гёре барып тергемек ва криминалистлер гелгенче агъвалат болгъан ерге къаравул этип турмакъ. Билдиривде эсгерилеген уйлелеге етишгенде, олар полициягъа зенг этген если къатын булан ёлугъя ва ол шо оылген адамны гёрсете. Майданчада бюгюлюп эргиши ятгъан. Уйстюнде спорт шалбарлардан къайры, дагъы зат ёкъ. Аркъасыны уист яны чириме башлагъан. Гъатта ичинде хуртлар гёрюне.

— Нечик бу адам подъездге тюшген? Бирев де къаркъарасын хурт басгъанча эс этмей тургъанмы? Ол, гертиден де, оылгенин билмек учун астаракъ аягъым булан ону аягъына тепдим. Оылген деп турагъан зат шоссагъат атылып турду ва бизин гёргенде, ари-бери талашма къаралды. Сонг рагъат болуп канзилерде олтурду. Если къатынны юрги ту-

туп амалсыз оызю оылме аз къалды.

— Скорыйны чакъырдыкъ. Гелген врачлары арасында жап-жагыил къызыяш бар эди. Ол наркоманны аркъасыны гъалын гёргенде, подъездден орамгъа чабып чыгъып, къусма башлады. Биз шогъар тамаша болмадыкъ. Ондан да алда шолай бизин бир къулукъчубузда чапгъан эди. Эсли врач жиргемеди, яралагъя дарман май сюртюп, бинтлер булан байлап, азарханагъя алып гетдилер.

Шо хабардан сонг зомбилени гъакъындагъы фильмлер магъя уйдурма, ёммакъ йимик гёрюнмей эди. Шоянгыз бет гёрюньюштюгюл, наркотиклер адамны ич дюньясын, жанын да гюйдюрюп ала. Наркоман озюн бир де алышынмагъан, алдагъы кюонде йимик гёrsетме къараса да, гъакъыкъатда, ону наркотиклерден къайры, дагъы бир затда да, биревде де гъайы ёкъ ва шоланы тапмакъ учун не этмеге де рази.

...2000-нчи йылланы башларында Магъачъалагъя Санкт-Петербургдан Руслан деген жагыил адам гелген болгъан. Бойлу-сойлу, исбайы улан зал толуп жыйылгъан дагъыстанлылагъя озюнью яшаву гъакъында хабарлай эди. Сайки, ол озюде алда наркотиклени къоллай болгъан, тек шо балагъны эбинден гелип бажаргъан. Наркоманиядан арчылып болмайгъанланы озюню христиан дин гюбюне (сектасына) къошулма чакъыра эди. Огъар инангъанлар аврувдан къутулагъаны орнунда, хыйлы акъасындан къуру къала эди. Муна шо заман Русланны чалышывуна хас къурумлар тергев берме башлады. Шону англагъан Руслангъа тез Дагъыстандан къачмагъя тюшген. Ону сонггү къысматыны гъакъында бирев де билмей. Тюзюн айтгъанда, шо вакътилерде, гъатта МВД-ни бир-бир жаваплы къулукъчулары ол, гертиден де, бек агъамиятлы, пайдалыжамиятишины юрюте деп ойлаша болгъан.

Иш гюн тамамлана туруп, бёлюкке палхус күйде гийинген адамны

гелтирдилер. Огъар кисесинде бар затны чыгъарып, столну уьстюне салмакъыны буюрудулар. Ол столгъа бир увуч къоллангъан шприцлени тёшеди. «Шонча шприц сагъа негер тарыкъдыр?»—деп сорагъанда, ол: «Аптеклени ва притонланы айланасында жыйгъанман»,—деди. Артда англатгъан кюонде, инени ичинде къоллангъан сонг аз буса да наркотик къала. Ол шо къалгъан тамчыланы жыйып, оызю къоллай. Бир доза болсун учун азында 25 шприц тарыкъ. «Бир яман аврув къабунуп къалардан къоркъмаймысан?»—дегенде, ол наркотиклени сатып алмакъ учун яшдан берли урлама башлагъанына мюкюр бола. Сонг туснакъга тюшген. —Дагъы мен туснакъга тюшмеге сюймеймен,— деп узата ол. —Аврувдан къоркъмайман. Неге тюгюл, тезден берли СПИД булан авруйман, гепатит де бар. Башлап марихуананы къоллай эдим. Сонг оызге гючлю наркотиклөгө гёчдюм. Къурдашларым къалма да къалмады. Оылдюлер. Ахырынчысын къабурлاغъя узатгъанда, оызюм оызюме «Гъали мени гезигим де гелди»,—дедим. Дагъы да бир нече соравлар берип, ону уйоне йибердилер.

Шу ишлени барысын да оыз гёзлери булан гёрген, мени макъаламны охугъан адам наркотиклени къоллама башлар дегенге инанмада къыйын. Эгерде, сиз къачан буса да бир гюн шону къоллама токъташ-сагъыз, гъатта лап енгиллерин: «Билигиз, эрте-геч сиз оырде айтылып гетген чакъы агъвалатлагъя ошашлы бир сююнчюз, пашман ишни ортакъчысы болуп токъташ-жакъсыз!»

Р.С. Мени наркотиклени зияныны гъакъындагъы документли фильмым Москвада Россияны Федерация Совети оытгерген конкурснун «Право на жизнь» деген номинациясында биринчи ерни алгъян.

ВИОЛЕТТА РАТЕНКОВА

БАЙРАМЫГЪЫЗ КЪУТЛУ БОЛСУН, АЗИЗ КЪАТЫНЛАР, КЪЫЗЛАР...

Агъмат Мовлединович Мусаев 1956-нчы йылда Мычыгъышдагы Бамматюртда тувгъан. 1975-нчи йылда ата юртундагы школаны битдирип, Ленинграддагы транспорт институтгъа охума тюшген. Бугюнлерде ол татывлу агълюсю булан Приморск краида яшай. Агъмат Мусаев шахматлардан тренер болуп да чалыша. Поэзиягъа, адабиятгъа гъасиретлигинден ол къысгъа ва маъналы сатырлар да ярат. Шоланы арасындан къатынгишилеге багъышланып язылгъанларын сизин тергевюгюзге берме сюебиз.

* * *

Мени къавшалгъан анам
Каабаёлдан
Уйге къайта
Гъар ахшам.

* * *

Кёкден тёгюлген эртен
Женнет бавларда экен,
Гёзлеринг теренинде
Мен оъзюмню излеймен.
Гёзелли гюн гелеген
Ярыкъ сигъру гёремен :
Сени асил жанынга
Гюмелеклер бийийген.
Юлдуздан толгъан ахшам
Чачларынгда адашгъан,
Атирлерден эсирген,
Авлагъым юрек ачгъан
Ва гъайранлы гечелер
Балжибинленикилер.
Олар жыйгъан байлыгъын
Умут булан оълчайлер.

* * *

Учуп гетди гъасиретли къушларым.

* * *

Чечеклер—
учуп уйренмеген
гюмелеклер.

* * *

Гележексен. Гетежексен.
Ине йимик оътежексен.
Ойтгенингни билмежексен.

* * *

Сени тиштайпалы жавгъарынг
денгиз урагъан,

Амма яшыртгъын сыринг
англамагъа болмагъан.

* * *

Алтынынг тарыкъ тюгюл,
Гюмюшлеринг юрекде.

* * *

Мунглукъдан явгъан макъям
Элте оюм йыракъя,
Ёлун билмейген якъя,
Жан гъасирет ожакъя.

* * *

Гёзлеринге къарайман,
Тыныш алма болмайман :
Кёкдюр онда яшайгъян!.

* * *

Узу булан окъ атып,
Авур ташлыдай къатып,
Гъатсыз сюовге батып,
"Бир гюн оълме сюемен",
О сёзлени де айтып,
Бола аявлу къатын.

* * *

Сагъа ювукъ болмагъа
Мен йыракъда къалгъанман.

* * *

Бир-бирлерде, гечелерде,
Къарангыны теренлерде,
Гёзъяш тёге эркеклерде.

* * *

Къатынны алам жаны
Тав чечекден тигилген.
Къайратлы адам байлы
Оърлеге ювукъ етген.

Къатынны хадир жаны
Шиърлардан эшилген.
Къайда къадир дюньяды
Шоланы охуп билген ?

* * *

Инжи чечекни гиччи къонгуравуна
Сари гюмелек, аста-аста урунуп,
Ойнай яйны макъамын,
Бийик кёкге сююнуп.

* * *

Уюм мени—къонгурав.

* * *

Алтын юрекли къатын,
(Айтып болмайман атынг),
Акъ булатту суратынг,
Савгъат азиз сыйпатынг.
Алтын юрекли къатын,
Женнет ярыкълы жанынг,
Жавгъар жанлы йырларынг,
Гюз юлдузлу сырларынг.
Алтын юрекли къатын,
Аллагъ аяп сакъласын.

* * *

Япыракълагъа сагъынчым сингди.
Тереклер кёкге багъып силкинди.

* * *

Умут булан байлангъан заман
Толгъан эди гъасиретли ойлардан.
Гъали олар булатлардай яйлгъан,
Яшав ёлда къайыруйдей увалгъан.

* * *

Инг де гючлю чагъырдан
Эсирмеге болмайман,
Амма айлана башым
Асил жанлы къатындан.

Устагъа 60 йыл бола деп бир де эсинге гелмес. Жагъ, жыйнакълы, чачына акъ гирген адам оытеген-барагъанны тергевюн тартмай къоймай.

Юбилей натижалар чыгъармагъа, оытген ёлну гёздөн гечирмеге, гележекке планлар къурмагъа бир себепдир. Тувулунгъан имканлыкъ булан пайдаланып, биз Шовкринскийлөгө къонакълай бардыкъ. Биз посагъадан тутуп, шо ағылюде оымор сюреген оызтёре че дюньясына чомулдукъ.

Ислам Шовкринскийни тъайран дюньясы

Ол лакъыр этмеге сюеген адамгъа ошамай. Тек бизин умуми танышларыбыз бар экенин ачыкъ болгъанда, ону сёйлемеге бажарылды. Исламгъа аз-кёп бусада, оызюню гъакъында хабарлама тюшдю.

Анасы ол яшавун музыка булан байлар деп бек умут эте эди. Гъатта дюньяны акъчасын харжлап пианиноң сатып алгъан болгъан. Тек Исламны чыдамлыгъы уычыйлдан артыкъ оытмеген. Пианино къонакъюйню бир мююшүндө янгызлыкъда токътап къалды.

Ислам сурат этмеге яшдан берлисөө эди. Тек яш пагъму хас школагъа бармагъа алгъасамагъан. Ол газетлердеги, журналлардагы суратлагъа ошатып суратлар этмеге къарай эди. Школадагы

там газетни безендире эди, чебер кружокгъа юрой эди. Ол заманын бошийберме сюймей не зат булан да иштагълана эди. Къол булан этилеген ишадамны башмайында ишлете деген ой огъар шо заманлардан берли синген.

Исламны анасыхыйлызаманын тигив машин булан оытгерген. Ону бир де бош вакътиси болмагъан. Ислам ону пикрусуна агъамият берген. Ол кагъызда кюлкюлю бетни суратын этип, анасын къолундан тартып: «Шу сыпат нени англата?»—деп сорав берген. Сурат анасында, оызюnde ёкъ гыслени, ойланы тувдурагъанына тамаша бола. Гъали о заманлардагы хатиржанлыкъланы эсге алып оызю кюлей.

Оысе туруп ол Херлуф Бидструпну кюлкюлю сатиралы

миниатюраларына айрыча тергев этме баштай. Уюнде белгили художникни суратлары булангъы уллу альбом бар эди. Ислам шондагы келпетлени школада физкультурадан дарс береген муаллимине яда хоншуда туралын айтды-къуйтdu юрютеген къатынгъа ошатдырып суратлар эте. Бидструп ва ону яратывчулугъу оызюне бектаасир этгенине мюкюр бола, гъатта оызюю муаллимине гысаллай. Ислам адамны бетинден таба ону хасиятын гёрсетмеге къарай. Къарайгъан ва токътагъан кюонден, башына гийген папахдан, шляпадан таба очардан таймайгъан эринчекни, дайм хонтурлрап туралын элбезгенини, сёзге амракъ ишсюймесни, базарда уышуп токътагъан сатывчуну яда эшекге малын юклеп

барагъан тамазаны оyzтёрече келпетлерин ярата...

Шо бары да келпетлер сагъа шоссасын ювукъ болуп токътай, арасында танышларынг табыла-муна бу Гъажи агъав. Ол нардларда утдургъанда дайм шолай ачувлана. Бу эшек булангъысы буса бизин Унцукулдагъы къонагъыбызын эсге сала...

Ислам, гъатталап тунукъ юзлю персонажларын къаравчуланы иржайывун тувдурагъан күйде эте. Ишолар яхши яда яман да тюгюл, ол оyzю оланы эпизис сюе. Оланы бар кюонде – жанлы, герти, иржа-ягъан, зурнайда ойнайгъан, мюоз аякъны гётереген, юллени тарта-гъан, булакъ башдашибир-гюбюр этеген кюонде сюе... Исламны хыйлы белгили композициялары бар. Шолардан «Очар», «Булакъ башда ёлугъув», «Къурдашланы ёлугъуву», «Юрт ахшамлар» ва шолай кёп оyzгелерин эсгермеге ярай. Гъар келпетни башгъасына ошамагъан оyz иржайыву, оyz къараву, оyz тонкъу бурну, гъатта гёзлерини къырыйындагъы бюроюшмелери бар.

Яшав сюжетлер адатлы күйде оyzлюгюндентувулуна. Биргезик устаханада ишлеп турагъанда, ол очарда олтургъан тамазаланы ва кёрюк алдында жыйылгъан апайлары гиччи скульптурапарын ерлери булан алышдыра болгъан. Бир мюгълетде огъар если эргишини де, если къатынгишини де янаша олтуртма ойгелген. Композициягъа къарагъанда, гёз алды-

нга гечеги ашав-ичивден шайлы кепленинг гелген эри къашларын да тююп олтургъан агълюсюнью алдында айыпдан чайылма къарайгъан сурат гелип токътай.

Ону бухари бёркюн башына къынгыр күйде къондуруп, къолунда мюоз аякълар тутгъан тонкъу танавлары булангъы эрекклери, юн чорапланы уystюндөн резин галошлар гийген къатынлары биютөн дюньягъа яйылгъан. Ону пагъымусуну якъчылары Валерий Меладзе, Сосо Павлиашвили, Лариса Долина ва олай хыйлы къурдашлары уста этген скульптурапарын бек асырап сакълайлар.

Ону къайсы скульптура композициясы да рагъмулугъислени тувдира, гёнгюнгню ача. Неге тюгюл, шоланы яратагъанда, автор ватанына бакъгъан якъадагъы сюювюндөн, ону ойтесиз пагъомулуда адамларындан ругълангъан, илгъам алгъан. Ислам Дағыстанны къайсы еринде де болгъан, айрокъда балхар ва ис-пик керамика касбучуланы иши булан ювукъдан таныш болгъан. Тек ерли палчыкъны къоллама тартына. Шо чакъ- чакъда тийишли иссиликке чыдамай чартлап къала. Шо саялы Ислам оyzюнью ишинде лаборатория тергевлерден ойтген Москвадан гелтирилген палчыкъны къоллай. «Мен гъар-бир затда низам болгъанны сюемен», – деп кюлей ол. Ону устаханасындагъы гъар затны тизилген кюоне къарап,

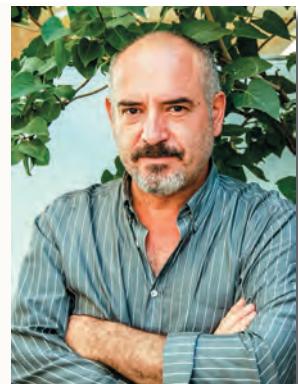
шо, гертиден де, бош сёзлер тюгюл экенине тюшюнесен.

Ислам тахчадан уллу альбомну алып бизге гъар тюрлю заманларда чыкъгъан суратларын гёрсете. Оyzюнью суратларындан къайры, савгъатларыны, газетлерде, журналларда чыкъгъан макъалаланы суратларын да ерлешдирген. Ону сагъа гъакъыллы гёзлери булан къарайгъан келпетлерини теренлиги къайтып-къайтып тамашагъа къалдыра. Артдагъы выставкасында 9 йыллыкъ къызыз-яш этген языв магъа, айрокъда таъсир этди. «Гюн яхши болсун! Мени атым Диана. Магъа 9 йыл бола. Мен сиз этген фигуранын бек ушатдым. Баракалла сизге!» – деп язгъан ол. Шо да художникни даражасын белгилейген ачыкъ мисал тюгюлмю?!

– 2010-нчу йылда мен «Дагъыстан биеннале» деген художниклени фестивалинде гран-при утдум, – деп хабарлай Ислам. – Шо магъа аты айтылгъан «Камелот» деген къалаларда ишлемеге имканлыкъ берди. Къаланы ингилис далапчы Жон Малвин къургъан. Шо бек таъсирли, дайм эсде къалардай сапар болуп токътады.

Артур пачаны орта асрұдагъы къаласыны айланасын о девюрдеги мердешге гёре терен татавул къуршагъан, – деп эсге ала Ислам. – Заманлар гетип Великобританияны гъукуматы шону янгыртма тийишли гёrmеген. Шо саялы бырынгъы кюонде сакълангъан. Уэльс графстводагъы Корнуэлде

Ислам Шовкринский–ДР- ни ат къазангъан художники, РФ-ни художниклерини союзуны члени, хыйлы пачалыкъ савгъатланы лауреаты. Лап белгили музейлерде оytгериленген выставкалары автору. Бираз алда Дағыстан художниклени союзуны выставка залында ону юбилей выставкасы болду.

Женщина Дагестана

На кумыкском языке

Учредитель:

Министерство информатизации, связи и массовых коммуникаций РД.

Главный редактор

Н. М. КЕРИМОВА
e-mail: J-dag@mail.ru

Редакционная коллегия:

заместитель главного редактора
А. Ю. АБДУРАХМАНОВА,
e-mail: delia25@mail.ru

ответственный секретарь
С. Х. БУЛГАЕВА

редактор русского выпуска
Г. Х. АСАДУЛАЕВА

редактор аварского выпуска
Б. Ш. МУХИДИНОВА
bahu4y@mail.ru

редактор даргинского выпуска
П. Г. ВАГИДОВА

редактор кумыкского выпуска
П. Х. ХАЙБУЛЛАЕВА

редактор лезгинского выпуска
Н. Н. ИБРАГИМОВА
e-mail: shikhnabieva1981@mail.ru

редактор лакского выпуска
З. Т. АБДУРАХМАНОВА

редактор табасаранского выпуска
С. М. ИСРАФИЛОВА

Корреспонденты:
Э. ИБРАГИМОВА,
А. ТАЖУДИНОВА,
В. РАТЕНКОВА.

Заведующий редакцией
С. М. ГАМЗАТОВА

Художественный редактор
Г. А. КУРБАН-АДАМОВА,
e-mail: guleymat@mail.ru

Адрес редакции и издателя:
367018, Республика Дагестан,
г. Махачкала, пр-т Насрутдинова, 1^а.
e-mail: j-dag@mail.ru

Журнал отпечатан в типографии:
ГАУ РД Издательский дом «Дагестан».

Телефоны редакции:
65-00-36, 65-00-37, 65-00-39, 65-00-40.

Официальный сайт журнала «Женщина Дагестана»: женщинадагестана.рф

Сдано в набор 16.01.2020.
Подписано в печать 04.02.2020.
Формат бумаги 60 x 84^{1/8}.

Объем: 5,5 печ. л.

Заказ № 0104. Тираж (3300)622 экз.
Журнал для семейного чтения. Издается с 1957 г. Выходит на аварском, даргинском, кумыкском, лакском, лезгинском, русском, табасаранском языках один раз в двамесяца. Свидетельство о регистрации СМИ ПИ № ТУ05-00429 выдано Управлением Федеральной службы по надзору в сфере связи, информационных технологий и массовых коммуникаций по Республике Дагестан.

На обложке:

I – Раида Ревшановна Сайдова – учитель русского языка и литературы школы № 53 г. Астрахани; II – картина Н. А. Лакова; III – работы И. Шовкринского.

янгы «Камелотну» къургъанлар. Гъали шонда халкъара маданият центр ерлешген. Онда бютюн дюньядан гелген белгили художниклер, усталар жыйыла, бир-бири булан таныш бола. Исламны оъзю къала тамашагъа къалдырмагъан, ерли жамиятны инчесаниятгъа, маданиятгъа ва шону вакиллери не янашагъан кюю гъайран этген. Художниклер, музыкантлар, язывчулар, шаирлер, белгили актёрлар ва режисёрлар – оланы пагъымусу бютюн дюньягъа берилген савгъатгъа йимик къарай. Шону къабул этмейгенлени жамиятны душманына гъисаплай...

– Выставка гелген къаравчуланы бетине къарама, айрокъда къужурлу бола. Муна бир экспонатдан башгъасына къарай туруп гелеген адамны эс этемен. Мени скульптураларыма ювукъ болгъанда, бирден бети алышына, иржайма башлай. Шо сагъа таъсир этмей болмай. Янгыз шо иржайывлар учун ишлемеге ва янгы келпетлер яратмагъатюше, – деп гъисап эте Ислам. Ол гъислерин ачыкъдан аян этегенлерден тюгюл. Тек устаны: «Мендеги усталыкъга уланымны уйретме сюйген эдим, гъали торунумасама къюоп гетейим деп умутэтемен!» – деген масхарагъа йимик айтыхъян сёзлери онда янгыз оъзю яратып къоймай оъзгелени де шо саниятгъа уйретме гъажатлыкъ тувлунгъанын исбаттай.

...Шовкринский булангъы лакъырыбыз хыйлы заман юрю-

люп турду. Биз уйесилени илиякълыгъыны торуна тюшүп чыгъып болмай тура эдик. Ислам ва ону агълю чери Луиза нечик гелишликде, бир-бирин англайгъанлыкъда турагъанына сукълана эдик.

– Яшав ёлумда Луиза къарши болмагъан буса, балики, мен уста да болмас эдим, – деп мюкюр бола Ислам. Луиза иржая. «Мен студент спектаклде Багъадурну ролюн ойнагъан улангъа нечик тергев бермей бола эдим. Ону грим этилип ябушдурулгъан картон танаву негер де тиймей эдими», –дей ол.

Биз дагъы да кёп затны гъакъында лакъыр этмеге сюе эдик. Масала, керамика усталыкъыны школа-студиясыны, конкурсларда ортакъылыкъ этивню, торуну (къызыны агълюсю США-да яшай) гъакъында билмеге хыяллыбыз бар эди. Тек уйесилени къонакъылыгъы булан дагъы да пайдаланып турма арив тюгюл эди.

Биз Устаны ва ону агълюсю, яратывчулугъу булан ювукъдан таныш болгъаныбызгъа, биз бир ватанда турагъаныбызгъа ойкем болабыз. Исламны янгы ишлерин къаравулайбыз ва керамика усталыкъыны школа-студиясы ачылажагъына ону булан бирче умут этебиз. Исламны ишин узатажакълар табылажагъына инанабыз.

Сулгият БУЛГЬАЕВА

Глиняный мир Ислама Шовкринского

ИНДЕКС 73901

6+

4 651116 280082